

سوسياليزم پنځوس پوښتنې او ځوابونه

The Struggle, 06 November 2012

Print

Pashto

50 questions and answers about Socialism in Pashto.

پوښتنه - کميونزم څه ته وايي؟

پوښتنه - پرولتاريه يا کارگره طبقه څه ته وايي؟

پوښتنه - ايا کارگر يا پرولتاريه له ازل څخه موجوده وه؟

پوښتنه - پرولتاريه څنگه راپيدا شوه؟

پوښتنه - هغه کوم عوامل دي چې له امله يې غريبه طبقه (پرولتاريه) خپل زيار د پانگوالي طبقې د ودي په خاطر پلوري يا مجبوره شوي چې خرڅ يې کړي؟

پوښتنه - له صنعتي انقلاب وړاندې کارگرې طبقې څه حالت درلوده؟

پوښتنه - پرولتاريه د غلام په پرتله څه توپير لري؟

پوښتنه - دپرولتاريه او بزگر ترمنځ څه توپير دی؟

پوښتنه - هغه کوم لاملونه دي چې پرولتاريه له دستکارڅخه بيلوي؟

پوښتنه - پرولتاريه پر کومو اساساتو له کورني دستکار اويا د کورنۍ صنعتي کارگر څخه توپير لري؟

پوښتنه - هغه کوم لاملونه دي چې د صنعتي انقلاب وړاندې پرولتاريه او پانگوالۍ د پام وړ توپير نه و؟

پوښتنه - دصنعتي انقلاب نور کوم اثرات راڅرگند شول؟

پوښتنه - ددې هره ورځ تجارتي بحرانونو دعروج او زوال څخه څه تر لاسه کيږي؟

پوښتنه - دغه نظام به څه ډول وي؟

پوښتنه - آيا ددې څخه وړاندې هم د شخصي شتمنيو خاتمه ممکنه وه؟

پوښتنه - آيا په سلیېز ډول د شخصي شتمنيو له منځه تلل ممکن دي؟

پوښتنه - دانقلاب طريقه او لاره به څه وي؟

پوښتنه - آيا داممکنه ده چې انقلاب په يوهيواد کې راشي او بيا به بريا ترلاسه کړي؟

پوښتنه - آيا د شخصي شتمنيو په له منځه وړلو سره ګټې ترلاسه کيدلای شي او کنه؟

پوښتنه - دکميونزم په کورنۍ نظام باندې څه تاثيرات پريوځي؟

پوښتنه - د ملتونو، قومونو او ولسونو په اړه به د کميونزم څه چلند وي؟

پوښتنه - مارکسيزم څه ته وايي؟

پوښتنه - مارکسيزم، لينينيزم او ټراټيسکېزم څه ته وايي؟

پوښتنه - آيا په يوه وخت کې د ولسواکۍ او سوسياليزم يوځاي شتون ممکن دی او کنه؟

پوښتنه - په سوسياليزم کې به توليد څرنگه ټولنيز کيږي او د دولت وېش به څه ډول وي؟

پوښتنه - پرديوالی څه ته وايي؟

پوښتنه - ديوې زمانې غالب فکرونه څه ته وايي؟

پوښتنه - په تاريخ کې د فرد رول څنگه ارزيايي کيدای شي؟

پوښتنه - دټولنې مادي بنسټونه څه دي؟

پوښتنه - دټولنيزې تکامل قوانين څه دي؟

پوښتنه - دپانگونې د تکامل تاريخي رجحان څه دی؟

پوښتنه - گلوبلوايزايشن څه ته وايي؟

پوښتنه - په لوږه او غيرمساويانه وېش کې د ورځ په تېريدو ولې زياتوالی رامنځته کيږي؟

پوښتنه - ملټي نيشنل کمپني ولې دومره ځواکمنې دي؟

پوښتنه - ايا دا ممکنه ده چې پرته د پانگوال نظام خلاف جنگيدلودنړيوال مالي فنډ او نړيوال بانک خلاف وجنگيږو؟

پوښتنه - په سټايل، پراک، لندن، پيرس، سپين، يونان او وينس کې د لاريونونو عوامل څه وو؟

پوښتنه - آيا ديوې جلا ټولنې جوړښت ممکن دی؟

پوښتنه - دخلکو د دغو خبرو څخه څه مانا اخيستی شوو، چې وايي هغه سوسيالست دي؟

پوښتنه -آيا داممکنه ده چې دپانگوال نظام پر ضد جنگ پرته ديوي ادارې يا شخص خلاف جنگ کيدلای شي؟

پوښتنه - انقلاب څه ته وايي؟

پوښتنه - انقلابي گوند څه ته وايي؟

پوښتنه - د انقلابي گوند اړتياولې پيښيږي؟

پوښتنه - کمونيست ميني فيسټو (مرام نامه) د سياسي مبارزې کولو لپاره کوم بنسټيزه مارکسسټي اصول وړاندې کړي وو؟

پوښتنه - د سوسياليزم د حتمي کيدولو په اړه د مارکس څه نظر وه؟

پوښتنه - د تاريخ مادي تصور څه دی؟(د لينن وضاحت)

پوښتنه - د مارکسيزم د جدلياتی فلسفې تشریح؟

پوښتنه - طبقاتي مبارزه څه ته وايي؟

پوښتنه - د مطالعې په اړه د ټراټسکي څه نظر وه؟(۲۹میی ۱۹۲۳)

پوښتنه - پرله پسې دوام داره انقلاب څه ته وایي؟

پوښتنه - ایا د سوویت یونین (شوروی اتحاد) له ړنگیدو څخه د سوسیالیزم ناکامي څرگندیږي؟

پوښتنه - کمیونزم څه ته وایي؟

ځواب-

هغه نظریه چې د مارکسیزم پر بنسټ ولاړه وي دکارگرې طبقې دغیر استحصالې او غیر طبقاتي ټولنې لپاره زیار وباسي کمیونزم دي. په دغه کې شخصي پانګه چې دبل وګړي د استحصال پر خاطر کارولای کېږي شتون نه لري. تولید او انساني زیار دکارگرې طبقې شریکه پانګه وي، په دغه غونډال کې دهرچا څخه دهغه د استعداد مطابق کار اخیستلی کېږي او ورکولای کېږي. ترڅو د ذهني او طبیعي (jismani) زیار ترمنځ توپیر له منځه لاړشي. دټولنې هر وګړي ته خوراک، ږوې، څښاک، کالي، کور، پوهه او د روغتیا اسانتیاوې پرته له کوم تعصبه رسول کېږي. په دغه نظام کې له بي کاري، لوږې، مریضتیا، جهل او نوري نیمګړتیاوو، چې په پانګوال نظام کې شتون لري خلک ترې په امن کې وي. خپلواکه، پرمختللي او ریښتیني ټولنه په ریښتیا هم په دغه نظام کې وجود لري.

پوښتنه - پرولتاریه یا کارګره طبقه څه ته وایي؟

ځواب-

پرولتاریه یا کارګره طبقه هغه طبقه ده چې دا د تولید په (manbo) واک لرولو څخه محرومه او د خپلې بقا لپاره او دژوند دارټیاوو دپوره کولو لپاره خپل زیار په بازار کې پلوري. په پانګوال نظام کې هرڅه پخپله تولیدوي خو واک او ګټه نلري. دکارګري طبقې ښادي او غم، ژوند او مرګ او ان تردې چې د نوموړي بقاء انحصار او طلب یې دښه او بد کاروبار ددغه پانګوال ترمنځ اقتصادي ټیټه جګه یا سیالی سره تړلې شوې ده. دنولسمې پېړۍ په اصطلاح کارګره طبقه هغه طبقه ده چې په لویو او کوچنیو منډیو یا بازارونو کې د خپل ژوند ساتلو لپاره زیار دپانګوال په لاس پلوري.

پوښتنه - ایا کارګر یا پرولتاریه له ازل څخه موجوده وه؟

ځواب-

نه داسې نده غریب اوکارګر تل زیار اېستونکي پاتې شوي دي. او زیار اېستونکي تل غریب پاتې شوي دي. دتولیدي عواملو تر څنګ په تولیداتو او آلاتو باندې د یو څه خلکو د واک له امله غریبه او کارګره طبقه په وجود کې راغلې ده. پرولتاریه په صنعتي بهیر کې را پیدا شوې ده، خو د دي عیني اوضاع داسې نه وه، ځکه چې آزاد بازار او بیا په دغه کې دپانګوالو د سیالی استحکام تل موجود نه وه.

پوښتنه -پرولتاریه څنګه راپیدا شوه؟

ځواب-

پرولتاریه د ۱۸ پېړي په نیمايي کې رامنځته شوه، کله چې په انگلستان اودنړۍ په نورو هیوادونو کې صنعتي انقلاب رامنځته شو. دبڅار انجن جوړونې، سینګ ماشین (پاور لوم) اونور داسې تخنیکي ماشینونه ددې باعث شول چې انقلاب رامنځته کړي. دغه ماشینونه پیر قیمتي وه چې فقط لویو پانګوالواخیستلای او جوړولای شول. ددغو ماشینونو دژړو پیداواري او تولیداتي توکو ځای ونیو. هډي او دژړندو په پرتله سیلنګ ماشین او پاور لوم پیر تولید او ژر کار کاوه همدا علت وه چې پخوانی نظام له منځه ولاړ او ځای یې دغو ماشینونو ونیوه.

ددغه ماشینونو په کار کولو سره تولید او پرمختګ دواړه پېر شول او کارګره طبقه په وسایلو باندې غالبه شوه. بل لوري ته د کارګرې طبقې ژوند او نور عادي وسایل له منځه ولاړل. ددې نه وروسته پانګوالو ټول صنعتي او تولیدي وسایل په لاس کې واخیستل. کارګره طبقه دهر ډول تولیدي وسایلو څخه محرومه شوه. لکه د کالیو دلاس ماشین له منځه ولاړ او پر ځای یې د کالیو جوړولو فابریکه (ټیکسټایل انډسټري) راغله اوپدې ډول صنعتي نظام پیل شو. دکالیو جوړولو د فابریکې په رامنځته کولو سره صنعتي نظام د ژوند په نورو برخو کې هم ښکاره بدلون رامنځته کړ، چې وروسته بیا د صنعتي نظام یوه برخه وګرځیده. په دغه کې د کتابونو مطبوعاتي چاپ، پوستې او داوسیونو فابریکې شاملې دي او همدارنګه د زیار ټولنیز وېش رامنځته شو. لومړی هغه کارګر چې یو بسته جنس یا شی به یې جوړول اوس د هغې شي به یې یوه برخه جوړوله او د کارګر انفرادي زیار باسل پیر ساده وه او تش میکانیکي حرکاتونو پورې پاتې شول. دغه ماشین پیر په اعلی توګه کار ترسره کاوه. د زیار په تجزیه کیدلو سره دشیانو جوړول او رسول پیر په چټکې سره پرمختګ وکړ. چې دکم (قیمت) فقط له وجې پیر ارزانه

تمامیدل او د لگښت له امله یې بیه، ټیټه شوه. دغه شیانو دهغه شیانو ځای ونیوه چې کارگرې طبقې به په ځانگړي توگه په لاس سره جوړول. داسې تولیدي شیانو کې د مسلکي او تخنیکي پوهې ښوونه به په ډیر اسانۍ سره تکراریدلای شوه. همدا علت وه چې په تولید کې زیاتوالی راغی او تر څنګ یې کیفیت هم لوړ شو.

نوموړې نظام د صنعتي نظام په تسلط کې راغی او دسیلنګ او ویونګ ماشینونو کارونه د هاب د ماشینونو لاندې راغلل. بل لورې ته دغه ټولې نوې فابریکې د لویو پانګوالو لاسونو ته ولویدې، له دې سره د کارګرو خپلواکې هم د دوي ولکې ته ولویده. هغه کارګر چې د هغوي څخه به کار اخیستل کېده ټول ماشیني شول او کوچني کوچني پانګوال په سترو او لویو پانګوالو باندې بدل شول. دوي لوی لوی فابریکې او صنعتونه جوړ کړل او ګټې ته یې مخه وکړه. چې بیا په نوي نظام کې د کارګري طبقې زیار له سره تجزیه شو.

ددي عمل په ترڅ کې په ټولو پرمختللي هیوادونو کې کارګرې طبقې دخپل زیار خرڅولو په موخه بازارونو ته مخه وکړه، اولاسي توکو صنعت وده وکړه او نوی بازاری او صنعتي شکل یې خپل کړ. په پایله کې کوچني پانګوال، کارګره او منځنۍ طبقه تر پښو لاندې شوه. د زیار ایستونکو پخواني شکل بدلون ومونده او په پایله کې یې ټولنه په دوه لویو طبقو وه وېشل شوه. دوه لویې او ستري طبقې منځته راغلي چې په تدريجي ډول دغو سترو طبقو له ځان سره نوي طبقې وټوکولې یا وزېږولې.

۱- پانګواله طبقه : دغه طبقه د پرمختللو هیوادونو په تولیدي ځواکونو غالبه شوه ځکه دوي د اومو موادو او ماشینونو څښتنان شول، ځکه چې دغه وسایل د تولید لپاره اړین ګڼل کیدل دغه طبقه د پانګوالې طبقې په نوم مشهوره شوه.

۲- پرولتاریه (زیارایستونکې یا کارګره طبقه): دغه طبقه هیڅ نلري پرته له هنره، دوي خپل زیار او هنر دنورو طبقو لپاره پلوري او پېرې تر څو وکولای شي خپل ژوند پرمخ بوځي، دغه طبقه پرولتاریه ونومیدله.

پوښتنه - هغه کوم عوامل دي چې له امله یې غریبه طبقه (پرولتاریه) خپل زیار د پانګوالې طبقې د ودې په خاطر پلوري یا مجبوره شوي چې خرڅ یې کړي؟

ځواب-

په پانګوال نظام کې د کوښښ یا زیار حیثیت د جنس مانا ورکوي. دغه زیار یا جنس هغه وخت ډیر ارزښتناک یا ښه جنس ګڼل کیږي چې وکولای شي نور تولیدي توکي رامنځته کړي. په ډیره لوړه کچه په صنعتي یا آزادانه سیالۍ کې بشرې زیار یا جنس د یو شي تر سیوري لاندې وي. د هر جنس د بېي ټاکنه په تولید باندې دراتلونکي فقط او د ژوند تیروولو په اساسي شیانو باندې مشتمل وي ځکه چې پانګوال نه غواړي کارګره طبقه بیکاره پاتې شي او یا لمنځه ولاړه شي او په بدل کې دومره ورکولای کیږي چې یوازې پرې ژوند وکړي. پدې نظام کې د کارګرې طبقه ژوندي ساتل ددي لپاره اړین بلل کیږي، چې پانګوال غواړي له کاره یې ګټه پورته کړي. همداسې کاروبار یا بازار کله ښه وي او کله هم بد وي، نو پانګوال هم کارګرته کله کم معاش ورکوي او کله زیات او په همدې توګه کارګر هم نه زیات څه اخلي او نه کم. څرنګه چې دیوې فابریکې څښتن دخپل تولید په پرتله نه کم اخلي او نه زیات، بیخي همداسې زیارکښ هم دخپل معاش څخه نه زیات اخلي او نه کم.

لوي صنعتونه چې څومره ډیر توکي تولیدولای شي هغومره به د معاش د راکړې ورکړې قانون جدي کیږي. پانګوال سره څو لوي وسایل او ډیر تولید شتون لري خو د کارګري طبقې سره دخپل ځان او کورنۍ لپاره، پرته له خپل هنر نه چې پلوري یې، بل هیڅ نلري.

پوښتنه - له صنعتي انقلاب وړاندې کارګرې طبقې څه حالت درلوده؟

ځواب- دټولنیزې ودې تر څنګ به کارګرې طبقې هم بدلون موند او دوي به له خپلو مالکانو او حکمرانې طبقې سره ډول ډول اړیکې درلودې. په لرغوني زمانه کې به کارګره طبقه د خپلو څښتنانو غلامان وو. لکه څرنګه چې اوس هم له پوهې علم څخه وروسته پاتې هیوادونو کې دا حالت روان او شتون لري. په منځني دور کې د کارګرې طبقې حالت د بزګرانو په شکل وو. چې د څښتنانو، اشرافیه او ځمکوالو په تسلط کې به یې ژوند کاوه چې دا حالت نن هم په درېیمه نړۍ کې تر سترګو کیږي.

دصنعتي انقلاب تر بشپړیدو پورې دوي کرایي مزدوران وو چې په کلي بانډو کې به یې له منځني پانګوالې طبقې سره کار کاوه. وروسته بیا ټیکنالوژۍ وده وکړه او کارګره طبقه د صنعت له لارې معصره او کارګره طبقه د لویو پانګوالو په لاسونو کې ښکیل شوه چې دې کارګرې طبقې د صنعتي نړۍ پرولتاریه حالت خپل کړ.

پوښتنه - پرولتاریه د غلام په پرتله څه توپیر لري؟

ځواب-

غلام یو ځلې خپل ځان پلوري خو پرولتاریه خپل ځان د ورځو یا ساعتونو په حساب خرڅوي. غلام دخپل آقا شتمني وي چې له پیل نه ورسره ژوند تیروي، که هر څومره یې ژوند خراب هم تیرېږي، بیا یې هم ژوندي پاتې کیدل اړین وي ځکه چې په دې کې یې د آقا ګټه ده. پرولتاریه نه

دخپل ژوند تحفظ او نه هم د ژوندي پاتې کیدلو باور لري. دکار په شمول دخوراک، څښاک، زده کړې او روغتیايي اسانتیاوې نلري. پانگوال چې هر کله وغواړي شړلای یې شي او بس.

نو بیا نوموړي د لوږې ملګري پاتې شي. د ژوندي پاتې کیدلو باور فقط په احتمالي توګه کارګري طبقې ته ورکول کېږي. غلام د سیالۍ څخه دباندې وي خو پرولتاریه هر وخت د سیالۍ او لوبې په میدان کې د ذلت ښکار وي. د غلام حیثیت په ټولنه کې د منلې غړي په توګه وي او د پرولتاریه په نسبت غلام د ژوند ډاډ لري.

ځکه چې د ژوند اړتیاوې یې د آقا په لاس کې وي. خو پرولتاریه د ټولنې دیو اړین غړي تر څنګ د ژوند کولو دارپنو اسانتیاوو څخه یې برخې وي. غلام کولای شي چې خپل ځان آزاد کړي په هغه صورت کې چې خپلې شخصي شتمني په لرلو سره یې غلامي له منځه ولاړه شي. خو داسې غلام بیا په پرولتاریه باندې بدل شي. پرولتاریه په هغه صورت کې خپل ځان ازادولای شي چې کله په ټولنیز ډول پاڅون وکړي او په بشپړه توګه د پانګوالو تولیدي شتمني او واک له منځه یوسي.

پوښتنه - دپرولتاریه او بزګر ترمنځ څه توپیر دی؟

ځواب-

د ځمکنیوني په نظام کې کارکوونکي ته بزګر ویل کېږي، چې د ځمکې یوه ټوټه د تولیدي موخو لپاره په کار اچوي او په بدل کې یې دتولیداتو یوه برخه دځمکې څښتن او واکمن ته ورکوي. په کومو وسایلوچې پرولتاریه کار کوي د هغې خاوند خو نه وي خوینواوې په بدل کې یې معاش اخلي. بزګر خپل مالک ته یو څه ورکوي، خو پرولتاریه یې د خپل زیار په بدل کې له څښتن څخه اخلي. بزګر په خپل ژوندي پاتې کیدلو ډاډمن وي خو دپرولتاریه بقاء یې باوره ده. له کارګر سره بدیل هیڅ شی نه وي، خو بزګر یې لري. بزګر دسیالۍ څخه دباندې وي. خو کارګر ورځ تر بلې د سیالۍ برخه ګرځي.

یو بزګر په هغه وخت کې ځان ازادولای شي چې کله هغه له نوموړي ښار یا کلي څخه وه تېښتي او په صنعتي نظام کې ځان پرځای کړي او دهنرمند یا کارګر په توګه ځان مطرح کړي. خو دا هم کولای شي چې خپل څښتن یا مالک ته نقدې پیسې یا تولید ورکړي او خپل ځان پري آزاد کړي. په بل صورت کې بزګرکولای شي خپل خاوند ووېي او واک ترلاسه کړي او یو څه لږه اندازه دسیالۍ برخه وګرځي. خو پرولتاریه داسې نشي کولای نوموړي باید د خپل خلاصون لپاره د سیالۍ لوبه،شخصي شتمني او طبقاتي وېش له منځه یوسي.

پوښتنه - هغه کوم لاملونه دي چې پرولتاریه له دستکارڅخه بیلوي؟

ځواب-

هنرمند یادستکار چې تر ۱۸ م پېړۍ پورې یې د ځمکې پر سر وجود درلود نن هم د نړۍ په مختلفو برخو کې شته دي. دستکار(لاسې کارګر) په جزوي او یا عارضي توګه یو پرولتاریه وي خو موخه یې پیسې ګټل وي، چې وروسته بیا د پرولتاریه داستحصال وړ ګرځي او خپله پانګونه کې زیاتوالی راوړي. پداسې کارونو کې مونږ اکثر نوموړي بریالي لیدلي دي.

تر کومه چې کورنۍ صنعت یاانفرادي تولید حضور لري نشي کولای چې د سیالۍ کولو لوبه یا معصر صنعت ځای ونیسي. نو پداسې چاپیریال کې دستکار وجود لري. خو څرنګه چې د دستکارۍ پر ځای صنعتي نظام رامنځته شو، نو هلته رقابت رامنځته شو، چې دستکارانو د منځنۍ طبقې او یا د پانګوال شکل خپل کړ. او یابل طرف ته یې درقابت په ډګر کې ځان ورګډ او ځان د پرولتاریه سره یوځای کړ. اوس هغه کولای شي چې په منظمه توګه ځان د پرولتاریه برخه وګڼي او د پانګوال نظام د ظلم پر وړاندې مبارزه وکړي او ځان ترې وژغوري. چې دغه په وروستي پړاو کې په شعوري توګه د روان کمونیستي خوځښت یا کارګر خوځښت سره په یو ځای کیدو امکان لري.

پوښتنه - پرولتاریه پر کومو اساساتو له کورني دستکار اويا د کورني صنعتي کارګر څخه توپیر لري؟

ځواب-

د ۱۶ میلادي پېړۍ څخه تر ۱۸ میلادي پېړۍ پورې کورنۍ دستکار دتولیداتي آلاتو څښتن شوی دی. دې د ژړندې، کرنې او نورو تولیدي آلاتو او دزمکې څښتن وو. داضافي وخت په درلودلو سره یې کرڼه کوله، خو ددې په پرتله پرولتاریه د هڅې او زیار پرته بل هیڅ نه وي. کورنۍ دستکار تل له خپل ځان یا سردار سره تړلي وي. هغه د خپل سردار یا مالک سره تولیدي خپلوي لري. خو ددې برعکس پرولتاریه په لویو صنعتي ښارونو کې ژوند کوي نوموړی د خپل سردار یا مالک سره د نقدو پیسو په صورت کې کار کوي. کورنۍ دستکار په پراخ صنعتي بازار کې خپل ځان ورګډ او د پرولتاریه ملګری کړ.

پوښتنه - هغه کوم لاملونه دي چې له صنعتي انقلاب وروسته یې ټولنه د پرولتاریه او پانګوالې طبقو په خیر په دوه برخو وه وېشله؟

ځواب-

په سر کې چې کله ماشينونه په صنعت کې دتوليدي ځواکونو ځاي ونيو نو دجنس قيمت رانېسته شو او همدا علت وو چې هغه خلک چې دلاس په واسطه به يې کار کولو ورک او تري تم شول. په همدې ډول هغه هيوادونه چې د بربريت ښکار او دتاريخي تکامل سره نابلد وو، ددې انحصار پر عادي جوړونې (منيفکچرنګ) باندې وو. دوي دخپل يوازيټوب څخه وېاسل شول او دوي هغه انگريزي موادو ته په خپلو بازارونو کې ځاي ورکړ چې قيمت يې ټيټ وو. ځکه دوي خپل هغه بازار چې لاسي توکي به پکې خرڅيدل پخپله له منځه يوړ. پداسي هيوادونو کې چې په زرگونو کلونو کې په دوی کې د پرمختګ څرک نه ښکارا کيدل، ديو انقلاب او بدلون سره مخامخ شول. په بریتانیا کې يو عادي ماشين د ميلونونو وګړو پر لاسي کاروبار خېټه واچوله او د دوي بازارونه يې له منځه يوړل.

دصنعت په ودې سره دنړۍ ټول وګړي ديوبل سره په اړيکه کې شول او پرلپسې کوچني او لوی بازارونه په نړيوالو بازارونو باندې بدل شول. دصنعتي انقلاب له برکته په نړيوال فرهنگ کې لوي پرمختګ راغی او دبافرنهګه او پرمختللو هيوادونو څخه ډير څه د وروسته پاتې هيوادونو په برخه شول. ددي څخه داسي بريښي چې په پرمخ تللي هيوادونو کې لږ بدلون هم په وروسته پاتې هيوادونو باندې خپل اغيز ښيني.

همدا لامل دی که نن د بریتانیا يا فرانسې کارګره طبقه پاڅون وکړي نو اغيزي به يې ددويمې او درېيمې نړۍ په وګړو کې هم وليدل شي. ډير ژر به پدې هيوادونو کې هم پاڅونونه وشي چې په پايله کې به يې کارګره طبقه بيرته خپلې موخې او آزادۍ ته ورسېږي. په دويم پړاو کې چې د منيفکچرنګ پر ځاي صنعتي نظام راغی نو صنعتي انقلاب بورژوازي طبقې ته زيږون ورکړ، چې دولت يانې خپله شتمني او قوت يې ډير زيات کړ.

تردي چې دغه طبقه يې دهيوادونو پر لوړو طبقواو مقاماتو وګمارله. په پايله کې ويلي شو چې کله پانګوالي طبقې سياسي قدرت ترلاسه کړ نو اشرافيه، ځمکواله طبقه يې د شتمنيو څخه بې برخې او ټولی اداري، شتمني او قوت يې ورته د خاورو سره خاورې کړ. د دوي څخه يې ځمکې او نور امتيازات ترلاسه کړه. دکورنۍ دستکاري صنعت يې له منځه يوړ. ددي پرځاي يې په لوړه کچه صنعتي وده رامنځته کړه او دسيالۍ ډبره يې کښوده.

دا داسي نظام وو چې د ټولنې هر وګړي کوښښ کاوه چې ځان پکې په ځای کړي. ددي نظام په اوږدو کې چې به کوم خنډونه رامنځته کيدل هغه به له منځه وړل کيدل. بالاخره چې په خلاص ډول اعلان وشو چې دټولني ټولو وګړو ته بايد په يوه سترګه ونه کتل شي، ځکه چې ددوي ترمنځ پانګونه يوډول نده. پدي ډول د پانګواله طبقه دټولني لوړه او شتمنه طبقه ثابته شوه. په پانګوال نظام کې دصنعت وده او رقابت اړين وو. دغه لومړنۍ کيفيتي حالت وو چې خپله صنعتي کړنه رامنځته شوه. بورژوازي طبقې د خانانو او سردارانو دقوت د ختمولو ترڅنګ دهغوي څخه سياسي قوت يانې علم هم واخيست او په ټولنه کې د لا مطرح کيدلو سره سره په سياست کې هم لومړي مقام ترلاسه کړ.

صنعت او آزادانه رقابت ته يې قانوني حيثيت ورکړ او ان تر دې چې دځينو هيوادونو اساسي قوانينو هم دغه ټکی پرځاي وېاله او وپيټيله چې صنعتي وده ريښتيا هم اړينه ده. په سياسي چارو کې يې د ټولټاکنو طريقه هم ور وپېژندله، چې دپانګوالي طبقې لخوا د برابرۍ او مساوات يوه فارموله ګڼل کيده. په اروپا کې سياست قانوني حيثيت خپل کړ او د ټولټاکنو نظام پيل شو. هر هغه چا به د رايې ورکولو حق درلود چې سرمايه به يې درلودله، داپدې مانا چې يوازي پانګوال به درايې ورکولو او رايې اخستلو وړ ګڼل کيدل او بس.

نوموړو به پانګوال مشران ټاکل او دګمرک په ورکولو، قانون جوړولو او ددولت په نورو چارو، يواځي همدوي مامور ګڼل کيدل. درېيم دا چې صنعتي انقلابونو پرولتاربه دومره ډيره په چټکۍ سره پيدا کړه، لکه څرنګه يې چې پانګواله طبقه پيدا کړي وه. پرولتاربه ورځ په ورځ زياتيدله ځکه چې سرمايه کارۍ يواځينۍ وسيله وه چې پرولتاربه يې زياته او پراخه کړي وه. په همدې ډول پرولتاربه د وخت په تيريدلو سره زياتيدله. په پای کې پرولتاربه او پانګواله دواړه طبقې د لويو لويو ښارونو پرلوري وکوچيدې چې زياتي ګټي يې لاسته راوړې، او په همدې شکل د عامو وګړو لوی لوی جوړې ديوځای څخه بل ځای ته وکوچيدلې. (او يا) په همدې شکل ګڼ شمېر عام وګړي له يو ځای څخه بل ځای ته وکوچيدل.

په دې وخت کې په يو ځاي کې د اوسيدلو لا امله پرولتاربه ته دخپل ځواک احساس وشو. دغه ميتود چې څومره ژر نمو کوي همدومره ژر دلایي ماشينونو ځاي ورکړي. په ډيره لويه پيمانه صنعتي وده تر سترګو کيږي خو دپرولتاربه معاشونه ورځ تر بلې په کميدو پيل کوي. دهري ورځي پر تيريدو سره د دوی ژوند د کرکيچ او کرليچ سره مخامخ کيږي، بې کاري په زياتيدو شي، تر دې چې نور حالت د پرولتاربه د منلو او زغم وړ نه وی. پداسي ناوړه حالاتو کې پرولتاربه ددوه عمده لاملونو له امله ځان د سرکشي پرلوري رهي کوي، يوداچې بي اطمیناني او بل داچې پرولتاربه پخپل قوت باندې باور لري چې حالات بدلولاي شي. نو آخر دوي انقلاب ته ملا وتړي چې پخپله داصنعتي انقلاب دپرولتاربه د ټولنيز پاڅون علت وګرځيده.

پوښتنه -دصنعتي انقلاب نور کوم اثرات راڅرګند شول؟

ځواب-

داوبو انجن او دداسي نورو ماشينونو په اختراع کولو سره د صنعتي انقلاب ډېره کېښودل شوه، او په ډير لږ وخت کې ډير کم لګښت په ترڅ کې ډيره وده او توليد دصنعتي نظام او آزادې سيالۍ پولو ته ځان ورساوه. دلوږو پانګوالو ډير لږ تعداد د صنعت جوړونې په برخه کې پښه کېښوده. دتوليداتو د چټکۍ په ترڅ کې ډير زيات شيان توليد او بازار ته وړاندي شول. خو خرڅ نه شول چې له همدې امله په دغه وخت کې يو لوي تجارتي بحران رامنځته شو. کارخانې بندې او ځيښتنان يې پر ځاي ساره کېناستل. دپرولتاريه څخه ډوډۍ کش کړای شوه او هر لوري ته ناوړه حالات او د وګړو بې کاري تر سترګو کېده. لږ وخت پس اضافي توليد بيا په خرڅيدو پيل وکړ. کارخانو بيا په کار پيل وکړ او د مزدورانو په معاشونو کې زياتوالی راغی. اوس نو کار روزگار د پخوا په پرتله ډير په سمه توګه روان اوښه شوی وو خو لږه موده پس دغه کاروبار د زياتو شيانو په توليدولو او عرضه کولو سره بيا د پخواني بحران پر لوري ستون شو.

د ۱۹ ميلادي پيړۍ څخه تر اوسه پورې پانګوال نظام دمخلفو ناورينونو سره مخامخ شو. دهر و پنځو نه تر اوو ۷ کلونو په موده کې دغه نظام د يو بل نوي اوډول ډول ناورين (بحران) سره مخامخ شوی دی. له همدې امله دکارګرې طبقې ژوند مسلسل له ستونزو سره مخ شوی او په همدې توګه پداسې حالاتو کې ددي نظام ټول وجود دوامداره انقلابونو د خطرونو سره تړلي پاتې شوی دی.

پوښتنه - ددې هره ورځ تجارتي بحرانونو دعروج او زوال څخه څه تر لاسه کيږي؟

ځواب-

لومړی دا چې صنعتي نظام آزادانه تجارتي رقابت ته ژوند بخښلی دی او پانګوال نظام يې له همدې امله وروسته پاتې کړيدي. په عمومي ډول په لوړې کچې سره د صنعت وده او په هغې کې سيالي او د صنعتي توليد انفرادي جوړښت مجبوراً د انسانانو د وجود ښکار شي. او په پايله کې بيا بند شي. يو صنعتي بازار تر هغې پورې خپل ځان ساتلی شي چې هغه د پرلپسې اقتصادي ټکرونو او غميزو ښکار شي، او بيا هغه وزغمي. خو دغه اقتصادي غميزې نه يواځې ديوې ټولنې دبربادۍ سبب ګرځي بلکې د هغې ټولنې د وګړو ژوند هم په خطر کې اچوي. په پايله کې پانګواله طبقه هم ورسره په سيند لاهوو شي. د دې غميزو څخه د مخنيوي په خاطر اړينه ده، چې د آزاد صنعت سازي څخه لاس واخيستل شي، چې داممکنه نده. خو بل لوري ته کولای شو چې داسي نظام رامنځته کړاي شي چې په هغه کې ګټه تر پانګوالو پوري محدود پاتې نشي، بلکه د ټولني داجتماعي اړتياوو ته په کتلو سره منصوبه بند اقتصادي نظام جوړ او دهر وګړي د اړتياوو ته په کتلوسره توليدي کار په جريان کې وساتلای شي. دويم دا چې په ډيره لويه پيمانه دصنعت جوړونې او توليد وده کولای شي چې داسي نظام رامنځته کړي چېرته چې د ژوند ټولې اړتياوې په ډيره لويه پيمانه پيدا کېدلای شي، چې بيا وروسته د ټولنې هر وګړی وکولای شي دخپل استعداد پر کارونې سره آزاد ژوند وکړي. د ا پدې مانا چې حقيقت جوړونه او دتوليدي ګنجائش تر څنګ بحرانونه او غميزې د يونوي نظام او ټولنيز جوړښت د نه شتون پر اساس رامنځته کيږي. که چېرې د پخواني نظام پرځای نوی نظام، نوی ټولنيز حرکت رامنځته شي نو توليدي شيان دټولو بشري بدحالو، غلاګانو، بحرانونو او ټولنيزو نيمګړتياوو مخنيوی کولای شي. نو اوس دا خبره څرګنده شوه چې ټولې ټولنيزي نيمګړتياوې لکه: لوږه، ناپوهي، وروسته پاتې والی، ناروغتياوې، بې کاري او نور ډير څه د نيمګړي نظام لا امله دي. چې د اوسينۍ وضعې سره هيڅ سمون نه خوري. ديونوي نظام پواسطه دټولو نيمګړتياوو د له منځه وړلو لپاره دتوليدي کار په لاس کې اخيستلو ته اړتيا ده. داسې عينی اوضاع چمتوشوې ده، چې مونږ کولای شو ديونوي نظام په ور پېژندلو سره موجوده نظام ختم کړو.

پوښتنه - دغه نظام به څه ډول وي؟

ځواب-

په دغه نظام کې په صنعتونو او دتوليد په نورو برخو دانفرادي يا پانګوالو واک ختمول دي. ددغه نوي نظام په ترڅ کې ټولې فابريکي په ټولنيز تفاهم سره پرمخ بېول کيږي. چې موخه به يې د اشتراکي منصوبه بندۍ او د ټولنې دهر وګړي پرته له تعصبه ګډون وي. مونږ وايو چې رقابت بايد ختم او پرځای يې تفاهم رامنځته شي. دپانګوال نظام په ترڅ کې پانګونه يا شتمني انفرادي او د پانګوالو لاسته ولوېدې چې شخصي پانګه اچونه يې وزېږوله چې موخه يې ګټه، هوس او تباهي وي. درقابت د زياتوالي له امله ټول صنعت دځينو خلکو لاسته ولوېږي. هدف يې دادي چې شخصي رقابت دصنعت دانفرادي انتظام څخه نشي جلا کېدای. نو دابه ښه وي چې شخصي شتمنۍ ختمې کړای شي او پر ځاي يې په توليدي کار کې په اشتراکي يا اجتماعي سيمو کې ټولنيز سمون رامنځته کړای شي. او ټول توليد په تفاهم سره استعمال کړای شي. يانې دا چې توليد بايد په مشترکه حاکميت کې واخيستلی شي. په ساده او لنډو ټکو کې ويلي شو چې په توليد باندې بايد شخصي حاکميت له منځه ولاړ شي. دغه يواځني لاره ده چې کولای شي په ټولنه کې بدلون رامنځته کړي او هم دصنعت دپرمختګ لپاره دغه خبره اړينه ګڼل کيږي. همدا خبره ده چې کمونستان تل وايې او په حقه دي، تر څو شخصي شتمني ختمه شوې نه وي، نو تر هغه انقلاب، نوي ټولنيز نظام او پرمختګ ممکن ندي.

پوښتنه- آيا ددې څخه وړاندې هم دشخصي شتمنيو خاتمه ممکنه وه؟

ځواب-

هو! په ټولنيز نظام کې دهر ډول بدلونونو ترڅنګ په ملکباتي خپلوۍ کې پاڅون، د دې خبرې تابېد کوي چې نوي توليدي ځواکونو ته بايد وده ورکړل شي. چې دغه په زړو توليدي نظامونو او ملکبتي شتمنيو کې ممکن نه وي. شخصي شتمني هم په همدې ډول رامنځته شويدي، ځکه

چې شخصي شتمنيو تل وجود نه درلود. کله چې مونږ د منځنيو پېړيو څپو ته وگورو نو پر دغه وخت کې د توليد نوې طريقې د منفکچرنگ په صورت کې تر سترگو کيږي، چې په دغه وخت کې توليد دستکار يا زمکوال تابع نشو کيدلي. په همدې ډول منفکچرنگ له پخواني توليد څخه زېږون وموند او يو نوي شخصي شتمنۍ ته يې ځای ورکړ. چې ديو شخصي شتمني په صورت کې ښکاره شول.

دمنيفکچرنگ او صنعتي پرمختگ په لومړۍ پړاو کې شخصي شتمني ملکيتي/خپلولو صورت ونيو. او د دې نظام څخه وجود اخيستونکي نظام يو ځانگړي ټولنيز نظام وو. تر دې وخت پورې داممکنه نه وه چې توليد دې دومره زيات کړاي شواى واى چې د ټولو لپاره پريمانه گڼلې شوى وي، تر څو د زيات يا کم توليد په ترڅ کې د ټولنيز پانگونه کې اضافه، او د توليداتي ځواکونو ته په وده ورکولو سره يو قوي طبقې ته اړتيا وه، خو د دغې طبقې ځاي پانگوالې طبقې ونيو. ددې په پرتله د توليدي ځواکونو پرته يو بلې طبقې هم وجود درلود. چې هغه غريبه او ځپلې طبقه وه. وروسته داسې يو حالت رامنځته شو چې دغه طبقې د توليدي خپلوۍ په تارونو باندې ونړلې شوې.

دطبقو جوړښت پر توليد باندې انحصار کوي، چې څه ډول توليد وجود لري. په منځنيو پېړيو کې د توليد انحصار پر کرنه ولاړ او متکي وو. او هم دغه وه چې ددې عهد په جريان کې ځمکوال او بزگر په وجود کې راغلل. ددې پېړۍ په وروستيو کې په ښارونو او کليو کې گلبامستر او په دياريا يا روزمز کارکوونکي کارگران تر سترگو کيږي. په ۱۹ پېړۍ کې دتوليدي ځواکونو نمو او پرمختگ په ډيره لوړه پيمانه ترسره شو. نن مونږ داسې وسايل لرو چې دغه پرمختگ او يا چټکوالی په ډير کم وخت کې چټک کولای شو. له دغه توليد څخه ډير کم يې د پانگوالې طبقې ته هم په لاس ورځي او دخلکوډير کميت په پرولتاريه باندې بدل شي. د پانگوالو پر شتمنيو کې زياتوالي راځي. خو دخلکو اقتصادي او روغتيايي حالت ډير کمزوری کيږي چې بالاخره دزغم وړ نه وي.

او درېيم داچې شخصي پانگونې او توليدي ځواکونه په ډير کم وخت کې زياتيږي چې د پانگوالۍ حدونه ماتولاي شي او ټولنيز غورځنگ رامنځته کولای شي. اوس حالت داسې ځای ته ورسېده، چې د شخصي شتمنيو ختمولو امکانات ډير کم دي، خو دا کار په هر حالت او صورت کې اړين دی.

پوښتنه: آيا په شليز ډول دشخصي شتمنيو له منځه تلل ممکن دي؟

ځواب-

که چېرې په سليزه توگه داسې بريښدلي، نو کمونستانو به دهغو خلکو چې غوښتل يې ، مخالفت به يې نه وو کړی. کمونستان پدې پوهيږي چې داډول دسيسې بې مفهومه او خطرناکې دي. دوي پدې پوهيږي چې انقلابونه شنه باغونه ندي او نه هم دهيلو په ترڅ کې انقلابونه شوي دي. او نه هم امکان لري چې په مصنوعي توگه را وارد کړل شي. بلکه خبره داده چې هر ځای کې عيني حقايق او علتونه ددې سبب شوي دي، چې انقلابونه راپوروي. داسې حالت چې انقلابونه راپاروي د هيوادونو ، شخصي هلو ځلو او طبقو څخه پورته خبره ده. نو دا خبره هم معلومه ده چې په ټولو فرهنگي ټولنو کې پرولتاريه په زوره د کار لاندې ساتل کيږي. همدا خبره ده چې دکمونستانو مخالفين پخپله انقلاب ته لاره هواروي. که پرولتاريه په زوره انقلابي کړنې ته داستحصال له لارې مجبوره کړای شي، نو دوی به زمونږ ملگري شي، او کمونستانو ته هم اړينه ده چې په عملي توگه دپرولتاريه له حقوقو ننگه وکړي، څرنگه چې مخکې به دوي د خپلو نظرياتو او خبرو څخه دفاع او ننگه کوله. پانگوال دولت او د پانگوال نظام چارواکي دخپل نظام د خوندي ساتلو په خاطر له زورواکۍ څخه کار اخلي نو کمونستان کولای شي چې سوسيالستي نظام کې په سليزه توگه شخصي شتمني له منځه يوسي. خو ولې د پانگوال نظام رسنۍ او خپله پانگوال فرهنگ خپلې نيمگړتياوې او دزورواکۍ تور په پرولتاريه او انقلاب باندې اچوي.

پوښتنه - دانقلاب طريقه او لاره به څه وي؟

ځواب-

دپرولتاريه د انقلاب په صورت کې به شخصي شتمنۍ له منځه لاړې شي او پرځای به يې يو جمهوري اساسي قانون مرتب شي، چې په مستقيم او غيرمستقيم ډول به سياسي واک پرولتاريه ته سپارلي کيږي. په ډيرو پرمختللو هيوادونو کې دخلکو گڼ شمير په پرولتاريه باندې بدل شويدي، بل لوری ته په ځينو هيوادونو کې نه يواځې دخلکو کميت په پرولتاريه بدل شوی، بلکه د هغوي سره بزگران او دهغوي کروندې او آن پانگوال هم بدل شوي دي.خو دوي اوس په تدريجي ډول د پرولتاريه ملگري کيږي ځکه چې د دوي گټې اوس سره شريکې کېدونکې دي. او دخپلو گټو په خاطر هم د پرولتاريه ترڅنگ دريږي، او هم دا اړينه گڼي چې دپرولتاريه دغوښتنو څخه ننگه وکړي. داسې جمهوري نظام چې د پرولتاريه نمايندگي کوي خو په اصل کې د شخصي شتمنيو په له منځه وړلو کې کوښښ نه کوي او هم دپرولتاريه د حقوقو څخه ننگه نه کوي يو بي مانا ولسواکي گڼل کيږي. ځيني کړنې چې داوسني حالتو ته په کتلو سره بايد ترسره شي په لاندي ډول توضيح کيږي:

۱. شخصي شتمني د سترو ټيکسونو(گمرکونو) او مالياتو په واسطه محدودول. دميراثي ځمکو او مالونو ختمول دنړيوالو مالياتي ادارو له قرض ورکولو څخه انکار او نور داسې گامونه اخيستل.

۲. دټولو ځواکمنو صنعتونو، کرنيزو او مالي ادارو خپلول، دځمکو، کارخانو، مواصلاتو، بانکونو او دالوتکو څښتنان له هيواده اېستل او شړل.

۳. دپرولتاريه دمخالفينو شړل او يا هم د داسي وگړو ځمکې او شتمني کنکل کول.

۴. ځمکې، فابريکې او نور شيان د کارگرې طبقې په کنټرول کې ورکول، په صنعتونو کې د کارگرې طبقې ترمنځ د رقابت او سيالي له منځه وړل.
 ۵. دصنعتي کړنې د پرمختګ په خاطر دکارگرې طبقې يو ځواک تيارول او بيا په تيره د کړنې په څانګه کې دعصري وسايلو څخه ګټه پورته کول او له دې لارې د کرنيزو توليداتو زياتول.
 ۶. اقتصادي نظام د مرکز تابع کول او ټولې کړنې د دولت په کنټرول کې ورکول. دسياسي سرمايې په مرسته ديو ملي بانک ډېره کېښودل چې وکولای شي ټولې اقتصادي ادارې وڅاري او هم دټولو شخصي بانکونو له منځه وړل.
 ۷. په لويو صنعتونو کې پرمختګ، په کارخانو او مواصلاتو کې بدلون راوستل. دنويو کرنيزو ځمکو فعالول او په پخوانيو کرنيزو ځمکو کې بدلون راوستل.
 ۸. دطبقاتي نظام له منځه وړل، يو نصاب او د زده کړې معياري نظام برابرول. ټولو کوچنيانو ته زده کړه ورکول اود دوي زده کړه په هغه وخت کې پيلول کله چې دوي د ميندو څخه بيل او د زده کړې وړ وګرځي. په ملي کچه د زده کړې او توليدي کړنې کارونه سرته رسول.
 ۹. دصنعت اود کړنې په څانګو کې کارکوونکو ته دملت پر ځمکه ټولنيز او عصري استوګن ځايونه برابرول او ددوي په ژوند کې د ښاري او کليوالي وګړو داسط روزنه چې يو طرفه پاملرنه پکې له منځه يوړل شي او ټولې نيمګړتياوې چې پدې اړه وجود لري ختمې کړای شي.
 ۱۰. روغتيا، درملنه، زده کړه او نور داسې شيان چې دپانګوال نظام له اړخه اسانتياوې ګڼل کيدې، زمونږ له طرفه په ټولنه کې اساسي حق وګڼل شي او دټولنې ټولو عامو وګړو ته داحق ورکول. د مواصلاتي توکو ټولې وسيلې تر خپله حده په کنټرول کې اخيستل.
- په شريکه کړنه کې ديووګړي ګام اخيستل ددويم لپاره اړين دي په دغه کړنه کې دشخصي شتمنيو له منځه وړل هم اړين دي. پس له دې به پرولتاربه(کارګره طبقه) پرمختګ ته چمتو کيږي. تردې چې په ټولو مالي وسايلو لکه: کرنه، صنعت، مواصلات، تجارت او دژوند په نورو څانګو کې به پرمختګ کوي او زيار به باسي چې دا شيان د دولت په کنټرول کې راولي، داډول کنټرول پخپله دپرولتاربه طبقې جمهوري کنټرول ګڼل کيږي. ددغو وسايلو په مرکزي کولو سره په پرمختګ باندې ډيري ښي اغيزې ښيندل کيږي.
- څرنگه چې دپرولتاربه دهڅو او ورځني زيار څخه توليدي ځواکونه پرمختګ کوي په همدې توګه اړوندې ادارې هم پرمختګ کوي. بالاخره کله چې ټولې شتمنۍ، توليد او نور دژوند کاروبارونه دخلکو اجتماعي لاسونو ته ورشي نو شخصي شتمنۍ به پخپله له منځه لاړې شي. نو بيا به پيسې بي هدفه شي او کله چې دتوليداتو موخه دګټې لاسته راوړل نه، بلکه د انسان دآرتيا پوره کول وي نو توليدات به دومره زيات شي چې انساني حالت به په بشپړه توګه تغير ومومي او دانسان اوسنۍ حالت به بيرته په پخوانيو ټولنيزو اړيکو باندې بدل شي.
- پوښتنه - آيا داممکنه ده چې انقلاب په يوهيواد کې راشي اوبيا به بريالاسه کړي؟

ځواب-

نه داسي نده! دنړيوال بازار له زېږون او هم دصنعتي تکامل په وجه دنړۍ انسانان له يو بل سره د مسلک له نظره تړلي او اړيکې لري. په تيره بيا په پرمختللو هيوادونو کې ټولنيز پرمختګ پانګوال او پرولتاربه په دوه ښکاره برخو کې را سره ويشلي دي. ددوي ترمنځ موجود ټکر، روان کشمکش او مبارزه په حقيقت کې د ننۍ زمانې مبارزه ګڼل کيږي. همدا لامل دی چې انقلاب په يوه هيواد يا ټولنه کې نشي ترسره کيدلای. دانقلاب نوعيت او تاثير د صنعت جوړونې، سرمايې او نورو اقتصادي برخو په غوره والي پورې تړلي دي. څومره چې د دې نوعيت ښه وي هغومره د انقلاب نوعيت او اغيزه هم ښه وي. دبيلګې په توګه هر هغه هيواد چې دنمو او ودې مزل يې سست وي انقلاب ته په ستونزمنه توګه زېږون ورکوي. خو هغه هيوادونه چې چټک پرمختګ لري انقلاب پرې خپلې اغيزې دنورو هيوادونو په پرتله ژر ښينيدي، چې دغه به بيا يو نړيوال انقلاب وي او اغيزې به يې هم نړيوالې وي.

داسمه خبره ده چې په ټوله نړۍ کې په يو ځل اوناځاپه انقلاب نشي راتللي. اړينه ده چې دغه انقلاب په يو ځای کې راشي خو دغه انقلاب د مودې په تيريدلو سره بايد خپور او وغزېږي، که نه، د له منځه تګ خطر سره به مخامخ شي. خو په يوه ټولنه کې راپاريدونکې انقلاب او بدلون ديو وګړي منتظر نشي پاتې کيدلای. بلکې په دغه هيواد کې راپاريدونکې انقلاب په نړۍ کې انقلابي کړنې ته تودوالۍ او پياوړتيا ورکوي. ريښتنې خبره خو داده چې يو بريالۍ انقلاب چې دهر ځای څخه راوپارېږي حتما پر نورو هيوادونو خپلې مثبتې اغيزې ښينيدي. د داسې نړۍ وګړي دتير وخت په نسبت ډير يو دبل سره نږدې وي.

پوښتنه - آيا دشخصي شتمنيو په له منځه وړلو سره ګټې ترلاسه کيدلای شي او کنه؟

ځواب-

کارگران به ټول توليدي ځواکونه، تجارتي ذرايع، دشيانو ویش او دراکړې ورکړې وسيلې له شخصي لاسونو څخه ټولنيز واک ته وسپاري، او ټولنيزو اړتياوو ته په کتلو سره به پلان جوړونه او انتظامات ترسره کوي. ددې کار څخه يوه گټه به دا ترلاسه شي، لکه هغه صنعت چې لومړی په انفرادي لاسونو کې وو، وروسته به ټولنيزو لاسونو ته ولويږي. او پدې توگه به د شخصي شتمنيو ته د پای ټکی کيږدي او بيا به اقتصادي غميزې نه راځي. اضافي/فاضل توليد چې په موجوده پانگوال نظام کې زيات توليد گڼل کيږي او هم له امله يې اقتصادي بدحالي او غميزي سر اخلي په کمونستي ټولنه کې به دا بي مانا او بي کاره توليد نه وي، بلکه دې ته به لا نمو ورکول کيږي. فاضل توليد ددې پرځای چې بدحالي او غميزي تاييد کړي، دټولني هر وگړي اړتياوې به پوره کړي او د نوي توليد د تخليق وړ به وگرځي. چې له امله به يې دپرمختگ نوي دورانونه پيل شي. چې پرته له بدلون او وقفي به جريان ولري. خو دغه ټولې کړنې به وروسته ددې نظام د رنګولو څخه صورت ونيسي.

کله چې په پراخه پيمانه صنعت جوړونه پيل شي، نو ټولنه به د شخصي ملکېت فشار څخه ازاده شي، او په داسې شکل به بدله شي، څنگه چې د دستکاری پر ځای معصر صنعت راغی. له دغه پرمختگ څخه به دټولنې د هر وگړي اړتياوې پوره شي. په همدې توگه به کرڼه هم چې په شخصي ملکېت او دهغې په مختلفو برخو ويشل شوي وه، آزاده شي. دساینس او ټيکنالوژۍ پر مټ چې کوم حاصلات کيږي هغه به د وگړو دارتيا دپوره کولو ضامن وي. پدې ډول به توکي دومره توليد شي چې دخلکو غوښتلو ته به اړتيا نه وي. طبقې به له منځه ولاړې شي او داسې تضاداتي روېش به په نوي ټولنيز نظام کې له منځه ولاړ شي.

دطبقو وجود دزيار او کوښښ له امله منځته راغلی دی. د کوښښ او زيار ويشل چې په پانگوال نظام کې وجود لري له منځه به ولاړ شي. فقط وسايل، ټيکنالوژي، کيمياوي او ميخانيکي وسايل دتوليد او صنعتي ودې لپاره پوره نشو گڼلی، خو مونږ به زيار باسو تر څو دغه وسايل او آلات په سمه توگه د خلکو د پرمختيا لپاره په لاره واچوو، کټ مټ داسې چې په ۱۸ زېږدیزه پېړۍ کې دصنعتي انقلاب وروسته دېزگرانو، لاسي صنعت، هنرمندو او منيفکچرنګ حالت بدل شو. همداسې يو اشتراکي توليدي نظام به يو نوي انسان وزېږوي. چې له امله به يې موجوده طبقې له منځه ولاړې شي، او غير طبقاتي ټولنه به په وجود کې راشي. ټولنيزه توليدي کرڼه به دپرمختگ علت وگرځي. نوي وسايل او نوي توکي به رامنځته شي. چې دغه توليد به فقط د يو څو غټو پانگوالو په لاسونو کې نه وي لکه چې په نني عصر کې د پانگوالۍ په نظام کې وجود لري. چېرته چې هر فرد دټولنې د انفراديت په چوکاټ کې د توليد يوې څانگې ته محدود پاتې دي. او پانگواله طبقه يې د استحصال زيار باسي. نوموړي افراد پخپل ټول ژوند کې دخپل يوځانگري استعداد څخه کار اخلي، او وده ورکوي. دا پدې مانا چې پانگوال نظام خپل هر وگړی ديوې څانگې پورې محدود ساتي، او ډير کم يې د انسان دتخليقي استعداد په مطابق کاروي.

دکمپونل (مشترکه يا گډ) پلان شوي صنعت او دژوند چارې د يوې ټولنې د اشتراکي اړيکو په ترڅ کې پرمخ ځي. دېرشيت دهر ډاکټر څخه دهغه د فطرتي استعدادونو په ترڅ کې پوره پوره گټه اخيستل کيږي. چې په همدې توگه دتوليدي کړنې په پرمختگ او کنجايش کې وده راځي. زيار ويشنه په پانگوال نظام کې ديو انسان څخه بزگر جوړوي، خو د بل څخه موچي جوړوي. ددرېيم څخه صنعت کار او څلورم څخه دستاک مارکېټ چلوونکې جوړوي، چې دا ټول د ماشينونو تابع وي. دغه توپير به په بشپړه توگه دنوي انقلاب په رامنځته کېدو سره له منځه ولاړ شي.

په کمپونزم کې به هر ځوان ته په بشپړه توگه دکار روزنه ورکول کيږي، او ډير ژر به وکولای شي چې دتوليد په ټولو کړنو باندې لاس رسی پيداکړي، او دلاس رسي څخه به وروسته وکولای شي چې يو بل کار ته لاس واچوي. پدې ډول به هغه ديو تل عمره کار څخه خلاصون پيداکړي کوم چې د کار څخه د خسته کيدلو سبب گرځي. چې ټول عمر تيږول په يوه کار کې دپانگوال نظام ورکړه ده. په کمپونزم کې ديو ځوان په ډيرو هنرونو کې زده کړه د ټول انسانيت دپرمختگ او ودې باعث گرځي.

داسې ټولنې چې بنسټ يې دکمپونزم پر فلسفه ايښودل شوی وي هر وگړي ته دحق ورکوي چې خپل استعداد په بيلا بيلو برخو کې وکاروي، ددې کړنې په ترسره کېدو سره به په چټک ډول د طبقو شتون له منځه ولاړ شي. په همدې توگه دکمپونزم پر بنسټ ايښودل شوي نظام به دټولنو ترمنځ توپير او سيالۍ له منځه يوسي او هم به دښارونو او بانډو ترمنځ توپير ختم شي. خلک به وکولای شي چې په بانډو او ښارونو کې د کرني او صنعت څخه پرته، نوري ستونزي پرمخ بوځي. ددوي ترمنځ راکړه ورکړه او ناسته پاسته به د اشتراکي نظام په چوکاټ کې وي، چې ددوي ترمنځ به فاصلې راکمې کړي.

دکمپونزم پر بنسټ ولاړ نظام چې په کوم ځای کې طبقې له منځه وړي هم هلته هڅه کوي چې هغه وسايل او لاملونه هم له منځه يوسي کوم چې دطبقو دزېږون سبب گرځي. دېزگرانو دېزگرۍ سره اود صنعتي خلکو دصنعت سره تړل هغه کرڼه ده چې په دواړو برخو کې يې د پرمختگ مخه ډب کړېده. دغه کرڼه کيدلای شي ديوې ټولنې دپرمختگ پرمخ کې خنډ وگرځي.

دخلکو ترمنځ اشتراکي احساس دگډ پرمختگ باعث گرځي. چې له امله به يې دهر وگړي اړتيا پوره کيږي. د ورخطايۍ، منافقت او د بي باورۍ حالت به په بشپړه توگه له منځه ولاړ شي. په موجوده نظام کې ديو څو خلکو په خاطر دډيرو خلکو حق تلف کيږي، دا توپير به له منځه ولاړ شي. ټول ټکرونه او ډلې به ختمې شي. کمپونزم به د زيار ويشنه له منځه وړي او عام وگړو ته به په پوره توگه دکار کولو او د دوي استعداد سره سم داستحصال مواصلات ورکوي.

د صنعتي توپير له منځه وړل او دنورو کارونو په ترڅ کې په نړيواله توليدي کرڼه کې ګډون، ګټې او دکليو، ولايتونو او هيوادونو د بنديزونو څخه خپلواکي او دشخصي شتمنيو له منځه وړل به ډيرې ښي اغيزي رامنځته کړي.

پوښتنه - دکميونزم په کورنۍ نظام باندې څه تاثيرات پريوځي؟

ځواب-

په دغه نظام کې به بشري اړيکې دکېنې، بخل او منافقت څخه پاکې وي چې بنسټونه به يې په ريښتني بشري قدرونو باندې وي. خو دا ټول هغه وخت کېدلای شي، چې شخصي شتمنۍ له منځه ولاړې شي. کوچنيانو ته به په مساوي بنسټونو زده کړه ورکول کېږي. وده چې يو ټولنيز تړون دی، په خاوند باندې انحصار او محتاجي، د کوچنيانو په مور او پلار باندې دمصارفو پيټي او دکوچنيانو په والدينو باندې به انحصار ختم شي.

دا ټول هغه څه دي چې پانګوال نظام زېږولي دي. مونږ په کمونيستي نظام کې دميرمنو دمشرکه ملکېت دشميرلو په اړه داسي ځواب ورکوو چې دميرمنو مشرکه ملکېت يو داسي کيفيت دی چې دپانګوالې ټولنې سره تړل شويدي. چې په دغه نظام کې دميرمنو ارزښت دجنس په څير وي. ميرمنې د فحاشۍ دبار، دحسن مالګه، ځان پلورونکې او ديوي نڅاګري په توګه کارول کېږي. دميرمنو دحسن څخه ناوړه او ناروا ګټه په شخصي ملکېت کې پورته کېږي. کله چې دغه شخصي ملکېت له منځه ولاړ شي نو هيڅ ميرمن به خپل حسن ونه پلوري، او نه به فحاشۍ کولو ته مجبوره شي.

دپانګوال نظام په له منځه تګ سره به ميرمنې د جنسي تفريق او غلامۍ څخه آزادې شي، او هغوي به په ريښتيا د يو خوشحاله، باعزته او ښه ژوند درلودونکې شي. کمونيست نظام دميرمنې دمشرکه ملکېت پر ځای ددغه تعصب پېښې وهي. په سوسيالستي نظام کې کورنۍ له منځه نه ځي، خو حيثيت او بنسټونه يې بدلېږي په دا کې به له خپلوۍ څخه مفادپرستي، له احساساتو څخه خودغرضي، مجبوري او محتاجي په بشپړه توګه له منځه ولاړه شي.

پوښتنه - د ملتونو، قومونو او ولسونو په اړه به د کميونزم څه چلند وي؟

ځواب-

ولسونه او ملتونه به داکثريتي طبقې تابع شي، په دغه نظام کې به دومره نظم وي چې خلک به ديو بل سره عادت او بلدشي. پدې ډول به ډير ژر مذهبي، توکميز، نژادي، سيميز او کلتوري ترينګلتياوې له منځه ولاړې شي. دتوکميز او قامي وياړ په نوم موجودي ټولې ډرامې او د تير وخت ظلمونه، روايات او رواچونه به له منځه لاړ شي. دټولو فرهنگونو معياري روح ته به ښکلا ورکولای شي. دټولو طبقو دپرمختګ لپاره به وسايل ورکول کېږي. دمالي جبيرو استحصال به له منځه ولاړ شي.

په سوسيالست فيډريشن کې دټولو ګډون کوونکو ملتونو په خوښه ګډون، دسرمایې او ملکېت څخه پاکه ټولنه چې له امله به يې اشتراکي ټولنه دډول ډول رنگونو، توکمونو، ژبو او فرهنگونو يوه په زړه پوري ګلدسته وي. او هم به دا ټولنه د ترينګلتياوو، کېنو څخه پاکه او پر سپيڅلو احساساتو ولاړه، دبشري لوړوالي، يووالي او سوکالۍ يوه ځانګړې بېلګه وي. داسي يو وخت به راشي چې خلک به پر يوه ځاي بغير له کوم توپير څخه اوسيږي.

پوښتنه - مارکسيزم څه ته وايي؟

ځواب-

دکارل مارکس ۱۸۱۸ء زېږديز څخه تر ۱۸۸۳ء ز کال پوري هلې ځلې او د نظرياتو ټولګه، مارکسيزم بللی شو. مارکس په ۱۹ زېږديزه پيړۍ کې پر دريو نظرياتي رجحاناتو باندې کار وکړ او لوړوالی يې ور وښه. هغه دري نظريې پدې توګه دي: کلاسيکې جرمني فلسفه، دبريتانيايي نوي سياسي اقتصاديات او تاريخي ماديت.

ان تردې چې دکارل مارکس مخالفين هم ددغې خبرې تاييد کوي چې د مارکس خپلمنځي پياوړتيا او پراخو نظرياتو ټولنيز جدياتي ماديت او د ساينس بنسټونو د ساينسي سوسياليزم ډبره کيښودله او د نړۍ په ډيرو هيوادونو کې يې دکارګر غورځنګ په نوم نظريات او برنامې ترسترګو کيږي. چې داخپله دسوسيالستي انقلاب اودکمونيستي ټولنې درامنځته کولو لپاره اړين بنسټونه بلل کيږي.

پوښتنه - مارکسيزم، لينينيزم او ټراټيسکېزم څه ته وايي؟

ځواب-

دغه اصطلاح په عامه توګه دانقلابي مارکسيستانو لپاره کارولې کيږي. مارکسيستان هغه انقلاب کوونکې دي چې د موجوده نظام پرځاي دبل نظام غوښتنه لري. خو بل لوري ته اصلاح کوونکي هغه خلک دي چې دپانګوال نظام د مهربان او شريف النفسه جوړولو هڅې کوي. واضح خبره ده، چې دا کار ناشونی دي. لينينيزم دمارکس تصورات خپرول(دپانګوال نظام د جبرپر ضد، استحصال، پانګونې او دنړۍ پر آباد نظام دسترو

ځواکونو پر ضد) لېنېزم په نوم يادېږي. خو دمارکسيزم او لېنېزم ترمنځ تر اوسه پورې يوڅه ستونزې موجودې دي. ځينې شخصيتونه لکه ستالېن، ماو او بيا ځينې نور د تراتيسکېزم پيروان دي. که چېرې دا ومنلې شي چې ستالېن او ماو د مارکسيستېان نه وو خو دوي په حقيقت کې د مارکسيزم مفهوم او روزل شويو رجحاناتو نماينده کي کوله. ولې چې د دوي په زمانه کې رياست د کارگرانو د جمهوري کنترول پر بنسټ نه وو، او ديوڅه بيوروکريټو پر آزادانه بنسټونو ايښودلی شوی وو. دوي دکارگرې طبقې جسدونه سره د يوڅه سپيو په څير ځانونه تړلي وو.

تراتيسکېزم عبارت له هغه کړۍ څخه ده چې ۱۹۲۴ ز کال کې د لېنېن د مړينې وروسته دهغو وگړو لارښوونه کوله کومو چې د ستالېن د تگلارو سره اختلاف درلوده. په حقيقت کې لېنېزم (Leninism) دمارکسيزم (Marxism) يو تسلسل دی. خو ډير خلک دغه اصطلاح د هغو خلکو لپاره کاروي چې له ستالېنيستانو څخه جلا شوي دي. خو ترڅنګ يې ډير داسې خلک چې دمارکسيزم، تراتيسکېزم او لېنېزم (Leninism) پر تسلسل پوهېږي، ځانونه مارکېسټ معرفي کوي، ځکه چې ددغه ټولنې په سلګونو منونکي داسې جنوني او احساسې تگلارې غوره کړي دي، چې له امله يې د تراتيسکې نوم بدنام شوی دي. او تراتيسکې چې د مارکېسټ نظريې لپاره کوم خدمت ترسره کړېدي هغه عبارت له دوه کارونو څخه دي: لومړی دا چې د ستالېنيزم ساينسي تجزيه يې ترسره کړه، او دوهم دا چې دځانګړي انقلاب نظريه يې ورکړه چې پدې توګه يې وکولای شول پر نوي آبادياتي نړۍ ښه اغيز وښيني.

پوښتنه - آيا په يوه وخت کې د ولسواکۍ او سوسياليزم يوځاي شتون ممکن دی او کنه؟

ځواب-

لومړۍ خو دامفکوره له بيځه ناسمه ده چې مارکسيزم او جمهوريت د يو بل سره په ټکر کې دي. ريښتيا خو داده چې د پانګوال نظام په شتون کې ريښتینی جمهوريت په وجود کې نشي راتلای. هو! داسې کيدلای شي چې يو څو کاله وروسته تاسو په صدراتي او پارلياماني ټولټاکنو کې ونډه ولرئ، خو که لږ څير شو او وګورو چې په دغه ټولټاکنو کې ونډه اخيستونکي څوک دي؟ پر ډاګه ده هر هغه څوک چې پيسې ولري. ددوي په بريالي کولو څوک پيسې لګوي؟ ستر او لوي تجاران، کمپنيانې او پانګوال- بالمقابل تاسو سره څه بديل نشته. په عملي توګه دغه جمهوريت فقط د شتمنې او پياوړې طبقې په ګټه دی دکوم څخه چې د بورژوا طبقه مانا اخيستلې شوو. له دې څخه لا اړينه خبره دا ده چې دغه طبقه ټاکلې شوې ده، تر څو دولت رامنځته کړي، نو دوي سره پرته له خبرو د عمل لپاره هيڅ تگلاره وجود نلري. که چېرې دامريکا د دريو شتمنو سړيو سره دامريکايې وګړو په پرتله دري کروړه دولت په لاس کې وي دوي کولای شي چې د دولت چاري پر مخ بوځي. دخپل اقتصادي پريکړو په ورځ دوي دمیلونونو انسانانو د ژوند پريکړې کوي. مانا دا چې دروزگار، روغتيا او پوهنې په اړه پريکړې کوي.

کله چې دغه ډول سترو او لويو تجارتي کمپنيو ته خطر پېښ شي نو دوي کولای شي چې دولتي ځواک او زور وکاروي. دبيلګي په توګه کله چې په چيلي کې په کال ۱۹۷۳ ز کې د سلواډ ور اياندي دور د جمهوري دولت ولسې ټاکنو پر محال د مسو او اوسپني دکانونو او د مخابراتو فابريکې (چې دا د امريکايي کمپنيو شتمني وي) د محدودولو او ولسي کولو پريکړه وکړه، نو په دغه وخت کې ټولو دغو کمپنيو په کروړونو ډالره فقط کړه او په پايله کې يې د سي-آيې-اي په واسطه په چيلي کې پوځي بغاوت رامنځته کړ او اياندي يې په مرګ ورساوه.

چې پر ځاي يې ظالم پوځي ديکتاتور پنوشي دواک پر کېږي کښيناوه. د ۲۰۰۴ زېږديز کال په امريکايي صدراتي ټولټاکنو کې لويو کمپنيو دېش دکمپاين په خاطر ۱۰.۳ ميلونه ډالره فقط کړل چې داسې ېش دواک کېدۍ ته ورسېده. دغو کمپنيو ددې فقط په بدل کې دکمرکانو دټکس څخه خلاصون وموندل، چې په پايله کې يې ۵ ميليارده ډالره ګټه ترلاسه کړه. ددغو بيلګو څخه داجوتيږي چې پانګوال جمهوريت څومره ګټور او څومره ناوړه کاروبار دی. دلته دغه پوښتنه راولاړېږي چې په دغه پانګوال ځواکونو کې دومره ستر ځواک له کومه راپيداکېږي؟ دا د دې لپاره چې دوي په ريپبليکېن او ډيموکراټ کې په ميلونونو ډالره سرمايه کاري کړېده. او په وروستني پړاو کې دولت او سياسي ګوندونه ددې لويو پانګوالو ګوډاګي ثابت شوېدي. همدغه کمپني دي چې وروسته بيا پريکړي کوي او تگلاری جوړوي، چې بايد په کومو کړنو عمل وشي او په کومو ونه شي.

داهم بايد ډاګه کړلای شي چې ددې ډول سياسي ګوندونو ريښې پر څلا کې نه بلکه ددغو لويو پانګوالو او کمپنيو په ملياردونو ډالرو سرمايو کې دي. همدا لامل دی چې دغه ګوندونه تل ددې پانګوالو او کمپنيو تر اغيزو لاندې وي. پس په ريښتيا دغه کړۍ دقانون، حقيقت او يا انصاف ورکولو لپاره نه بلکه د يو څو پانګوالو ته دکټو رسولو په موخه په وجود کې راځي، تر څو دوي ته يو څه په خوله کې ورواچوي اوبس.

بل اړخ ته له سوسيالستې انقلاب وروسته د نړۍ دژوند تيرولو ټول وسايل په شخصي لاسونو کې نه، بلکه داکثريت طبقې په لاسونو کې ورکوي. چې په جمهوري توګه کنټروليږي، او پر مخ يې بوځي. دغه په ريښتيا هم جمهوريت وي، چې په کوم کې به خلک وکولای شي، پرخپل ژوند کنترول ولري. دوي به په جمهوري توګه سره وکولای شي چې خپل نماينده ګان وټاکي، دولت جوړ کړي او ورسره به دغه نماينده ګان پر معيشت باندې هم کنترول ولري. او وبه کولای شي چې په ريښتيا په شيانو کې بدلون راولي. که دغه نماينده ګان ونشي کولای چې کارونه په سمه توګه ترسره کړي نو خلک به وکولای شي چې دوي له کاره ګوښه کړي، او دغه نماينده ګانو ته به ديو مزدور له معاش څخه زيات معاش نه ورکول کېږي.

په دا اوسنی نظام کې چې کوم نماینده گان وجود لري ددوي مراعات خو ددوي دمعاشونو څخه هم لوړ دي. په اشتراکي نظام کې به لوړ استعداد خلک دخپل استعداد مطابق په کارونو گمارل کېږي. ددې لپاره چې دوي ته به اضافي استعداد ورکول کېږي خو د چوپړ په خاطر- دغه نماینده گان به دټولنې دوگړو له منځه ټاکل کېږي لکه څرنګه چې لینن ویلي دي. اشپز به هم وکولای شي چې صدراعظم او ولسمشر جوړ شي. دغه به په حقيقي مانا کې جمهوریت وي.

پوښتنه- په سوسیالیزم کې به تولید څرنګه ټولنیز کېږي او ددولت وېش به څه ډول وي؟

ځواب-

عصري تولید تقریبا ټولنیز دی دبیلګې په توګه یو سړی په یواځې توګه نشي کولای چې ټول کمپیوټر ځان ته رامنځته کړي . همدا لامل دی چې عصري تولید دومره دپیچلتوب ښکار دی چې فقط دیو کمپیوټر جوړولو په خاطر دنړۍ زرګونه خلک زیار باسي، تر څو کمپیوټر رامنځته کړي. له اومه موادو نیولې بیا تر هارډویر ډیزاین پورې او د دې د تشکیلولو څخه بیا تر کلا (رنگ) راوړلو پورې دا ټوله یو ټولنیزه کړنه ده. خو ددغه ټولو کارګرانو تخلیق شوی دولت په مساوي توګه نه وېشل کېږي. میلیارډان پانګوال او لویې کمپنیاي ددې دولت ډیره لویه برخه پر یواځې ځان هضم کوي. نو معلومېږي چې دغه عصري کارګره طبقه ده چې دهرې ورځې کارونه او فابریکې چلوي.

واحدۀ کارګره طبقه ده چې ټولنیز دولت جوړوي خو دوي ته دخپل زیار بدل په لاس نه ورځي. دا سمه ده چې دوي ته دمعاشونو په لوړولو او بونس ورکولو یو څه ناڅه لاسته ورځي، خو پانګوال چې خپله کوم بونسونه هضموي هغه ددې په پرتله څو ځلي ډیر لوړ دي. دبیلګې په توګه په مالداره صنعتي هیوادونو کې لویو پانګوالو او مالکانو ته په لکونو تحفي او بونسونه دکرسمس دلمانځلو په خاطر ورکول دکوم ځای انصاف دی؟ دلته د دې خبرې اړتیا ده چې دولت باید په هغو خلکو ووېشل شي چې جوړونکې یې دي.

پوښتنه - پراډیوالی (بیګاني)څه ته وایي ؟

ځواب-

په پانګوال نظام کې ډېرډیوالی اساسي لامل دکارګرې طبقې او دهغې دزیار څخه تخلیق شوی تولید ترمنځ ناانډولتوب او دپانګوال نظام پرظلمونو او استحصال پراته پرده ده، چې دا د اُجرتي زیار او سرمایې ترمنځ حقيقي رېښې دپټولو کوښښ کوي. کارګر چې کوم تولید او دتولید جوړونې کومه کړنه ترسره کوي، دهغې بدل نه ورکول کېږي تردې چې دخپلو ډیرو جوړ کړی شوو شیانو څخه هم بې برخې وي چې له امله یې د زیار او تولید ترمنځ پراډیوالی رامنځته کېږي. چې په پایله کې بیا ټوله ټولنه او کارګره طبقه ښکار کېږي. ددغه پټ استحصال له امله دشیانو سره دانسان حرص زیاتیږي او داسې شیان په ژوندیو شیانو بدل شي، او انسان بیاخپل حیثیت دلاسه ورکړي او دشیانو ځای ونیسي.

دغه لوړ او پراسراري بشرې اړیکې دشعور تل ته ولویږي چې بیا دغه حتمي او خطريې گټل کېږي. همداسې په انګریزي کې کارګري طبقې ته لاس ویلی کېږي او دغه مثال هم ورکول کېږي چې د فلانې سړي قدراو قیمت یو میلیارډه ډالر دي. نو ددغه پراډیوالی بنسټ په تولیدي خپلوۍ یا که چیرې په قانوني ژبه کې ورته وویلی شي، نو په شتمنې خپلوۍ ولاړ دي.

۲۶- دیوې زمانې غالب فکرونه څه ته وایي ؟

ځواب-

دهرې زمانې غالب فکرونه او مفکورې دواکمنو مفکورې وي. دا پدې مانا چې دټولنې کومه طبقه چې مادي ځواک لري هغه دفکري ځواک په اړه هم مطرح وي. هغه طبقه چې مادي تولیدي ذریعې یې په لاس کې وي پر ذهني تولید باندې هم چپاو او یرغل کوي. نو مونږ ویلای شو چې ذهني تولیدي ذریعو څخه دمحرومه طبقې فکرونه دواکمني طبقې تابع وي. د مادي رېښو څخه چې کوم فکرونه جوړېږي هغه ته واکمن فکرونه ویلی کېږي. پدې ترتیب دغه ډول فکرونه او مفکورې ددوی دغلې او واکمن فکرونه بلل کېږي. هغه خپلوۍ/رېښې چې د تصوراتو په څېر څرګندیږي، د واکمنې طبقې د پېژندګلوۍ باعث ګرځي. لحاظه دا خیالات د دوی د غلبې په ترڅ کې رامنځته کېږي.

هغه خلک چې واکمن وي، دنورو شیانو ترڅنګ شعور هم لري. همدا لامل دی چې دوي دپوهاندویۍ او مفکورې جوړونکي په توګه هم پاچایي کوي، او دخپلې زمانې د مفکورو تولید او تقسیم هم کنټرولوي. په همدې لامل ددوي خیالات او مفکوري د زمانې حکمران فکرونه یا مفکورې گڼل کېږي.

پوښتنه - په تاریخ کې د فرد رول څنګه ارزيايي کیدای شي؟

ځواب-

مارکسیزم هیڅکله د فرد د رول څخه انکاري ندی خو دومره وضاحت ضرور کوي، چې داشخاصو اوګوندونو دکردار پریکړه دتاریخي تکامل د سوايي ډاګیز معروض (عینې اوضاع) او ټولنیز چاپیریال کوي. چې د دغه وروستۍ پریکړه دتولیدي ځواکونو دپرمختګ سره تړل کېږي. داپدې

مانا نده لکه څرنگه چې دمارکسیزم نیوکه کوونکي وایې چې انسانان فقط دمدایت تر گزارونو لاندې ژوند کولو ته اړ شوي دي. مارکس او اینګلز یې وضاحت داسې کوي چې انسانان خپل تاریخ پخپله جوړوي، خو دوي دغه کار پخپلواکه توګه نه ترسره کوي. بلکې دوي دچاپیریال تر اغیزې لاندې دا تاریخ جوړوي په کوم کې چې ژوند کوي.

په هر یو چاپیریال کې دبعوضوسياسي شخصیتونو شخصي خاصیتونه اغیز اچوي لکه فکري بشپړتیا، مهارت، ډاډ، جرات او ثابت اوسیدل. دانسان په ژوند کې داسې حتمي حالت هم رامنځته کېږي چې دسياسي قیادت درول له امله حالت او وضعه په بشپړه توګه بدلون بیا مومي. داسي عهدونه عام نه ګڼل کېږي دا هغه وخت سر اخلي کله چې اوږد مهاله پټي تربګنۍ دجدلیاتي علم له مخي مقدار په معیار بدل شي. خو دا معلومه ده چې افراد فقط دازادي په زور دټولنې تکامل نشي ټاکلی. خو په بشري تاریخ کې داخلي عناصر دټولنې دبدلون باعث ګرځي.

پوښتنه - دټولنې مادي بنسټونه څه دي؟

ځواب-

څرنگه چې چارلس ډارون دنامیاتي فطرت، قانوني تکامل دریاضي کشف دی همدغسې کارل مارکس دانساني تاریخ، قانوني تکامل کشف ګڼل کېږي. مارکس دغه ساده حقیقت کشف کړ چې وروسته دنظریاتي څار، څیړنې لاندې پټ شو. مطلب له سیاست، ساینس، مذهب او د هنر دپلټنې مخکې باید انسان ته کور، ډوډۍ، کالې او څښل مساعد کړای شي. نو پدې توګه دټولنې دګزران لپاره مادي وسیلې او دهغې په پایله کې په هغه عهد کې د ولس ټولنیز پرمختګ هغه بنسټ دی چې پر اساس یې دیو دولت ادارې، قانوني فکرونه، هنر او ان تر دې چې د یو ولس مذهبي فکرونه هم تکامل مومي. نو همدا خبره ده چې باید دشیانو تجزیه پر دغه اساس وشي. نه دا چې پر نورو شیانو څنګه چې په روایاتي توګه کېږي.

پوښتنه - دټولنیزې تکامل قوانین څه دي؟

ځواب-

دټولنیز تولید له امله وګړي په داسې خاصو ریښو کې تړل کېږي چې هغه نه شلیدونکې وي، او د دوی دارادو تابع وي. دغه تولیدي ریښې دتولیدي ځواک دپرمختګ تر یوه سویه پورې هم آهنګه کېږي. او د ټولنې دغه اقتصادي جوړښت د تولیدي ریښو په ترڅ کې منځته راځي. دغه هغه لوي رښتینې بنسټ دی چې پر سر یې قانوني اوسياسي جوړښتونه رامنځته کېږي. او دټولنې دشعور مختلف ډولونه هم د دوي سره سمون خوري. دمدادي ژوند دغه طریقه دتولید ټولنیز، سياسي او د زوځاني عواملو عمومي کردار ټاکي. دانسانانو شعور د دوي د وجود یقین نه کوي، بلکې ټولنیز وجود ددوي دشعور یقین کوي. دتکامل په یوه خاص پړاو کې تولیدي ریښې پرځای د دي چې دتولیدي ځواکونو دپرمختګ باعث شي خنډ جوړوي. ددي څخه وروسته دپاڅون پړاو پیل شي.

داقتصادي بدلون وروسته هر لورې طبقه دبدلون سره مخ کېږي. ددغه بدلون له امله هغه ډله چې رامنځته کېږي دمدادي معیشت دراتلونکي بدلون تعین یې خصوصاً په فطرتي، سياسي او ژور نظر سره وکړای شي. بل لوري ته قانوني، سياسي، مذهبي، جمالیاتي او فلسفیانه نظریات هغه نظریاتي صورتونه دي، چې له امله یې انسان دتربګنیو او ټکرونو په اړه فکر اومبارزه کوي. مونږ دچا په اړه هغه رایې نه ورکوو چې نوموړې یې دخپل ځان په اړه لري.

همداسې مونږ ددغه بدلونونو عهد پلټنې دشعور پر بنسټ نه کوو بلکه ددې برعکس دغه شعوري وضاحت دمدادي ژوند دمخالفتونو، دتولیدي ټولنیزو ځواکونو او دتولیدي ریښو تر منځ موجودټکر پر بنسټ کوو. هیڅ یو ټولنیز نظام تر هغه وخته پوري نه ختمیږي تر څو چې تولیدي ځواکونه خپل ځای څخه چې وړتیا یې ولري لاس رسی ونه لري. او نوي تولیدي ځواکونه چې دزارو تولیدي ځواکونو ځای به نیسي نشي کولای چې راڅرګند شي. چې تر څو دا مادي اوضاع د پخواني نظام په تل کې ځان آماده کړي نه وي. انسان تل دهغه مسایلو سره مبارزه کړېده، چې نوموړې کولای شي چې ترسره یې کړي. که مونږ د دغه مسلې په ژوره توګه اندازه واخلو نو تل دغه خبره مخې ته راغلې ده چې مسله هغه وخت سر راپورته کوي چې کله دهغې ستونزې دحل کولو لپاره مادي حالات رامنځته شويدي. یا کیدلای شي چې د تشکېل په مراحلو کې وي. که لږ څیر شو نو دانسان پخواني ځمکوال او دعصري پانګوالی تولیدي طریقي ته د ټولنې دبیل بیل تکاملي پړاوونو نوم ورکولای شو. پانګوال تولیدي ریښې دټولنیز عمل وروستی تصادمي شکل دی. چې دا انفرادي تصادم نه بلل کېږي بلکې دا د ټولنې داوسیدونکو د ژوند دحالاتو سره تړلی دی. او بل کیدلای شي ژبه د تصادم دمخالفت سره سره دپانګوالې ټولنې په تل کې تکامل کوونکې تولیدي ځواکونه پخپله دمخالفت یا تصادم دختمولو لپاره مادي اوضاع مساعده کړي. نو مونږ ویلای شو چې دغه د بشري ټولنې تاریخ څخه مخکې دتاریخي مرحلې وروستی پړاو دی.

پوښتنه -دپانګونې د تکامل تاریخي رجحان څه دی؟

ځواب-

هغه خلک چې تولید کوي زښت په ظلم او بدمعاشۍ سره شړلی کېږي او دغه احساساتي محرکات ډیر په بدنامه، چټل، لویدلي او د کرکې په بنسټ ولاړ وي. بزګران او دستکارو ته دشخصي شتمنیو په سترګه کتل کېږي، چې نوموړي دغه ملکیت په شخصي زیار او خپلواکۍ لاسته

راوړی وي. برعکس پانگوال د ډیرو زیاتو شتمنیو استحصال کوي. دغه پخپله دپانگوال تولید د داخلي قانون څخه راوځي. یو پانگوال ډیر زیات خلک دمرگ کندی ته وراچوي. ددې لاس دپانگوالو دلاسه د ډیرو نورو پانگوالو په شریک کیدلو تر څنګ محلي زیار یا کوشن چې پخپل منځي مرستې سره ولاړ وي او دسیاسي شغور، تخنیکي استعمال، منظمي کړنې اونورو داسې، زیار په داسې شیانو کې بدلیدل، چې په مشترکه توګه سره کارولای کیږي. ټول ذریعې تولیدات دټولنیز مشترکه کوشن په توګه استعمالول، ټول محصولات په نړیوال بازار کې بشپړول او د دې ترڅنګ پانگوال نظام ته نړیوال اهمیت او کردار بخښل هم دوام لري.

دډیرو لویو لویو پانگوالو کمېدل چې زیاتره طبقه یې نوی مالک او اختیار لري دجبر، شکنجې، غلامۍ، تذلیل او استحصال لامل ګرځي. نو ددې ترڅنګ دکارګرې طبقې په کمیت کې هم اضافه کیږي. منظم او یواځې کیدلو لپاره هڅې کوي چې علت یې دپانگوال نظام تولیدي میکانیزم دی. دسرمایې واک او دتولید تر څنګ پخپله دغه پرمختګ ددوی په لاره کې خنډ ګرځي. دذریعې تولید راغونډول او د زیار ټولنیز رول آخر یو داسې ځای ته ورسېږي چې چېرته دپانگوال شخصي شتمنیو مرګ ضرور وي. هغه خلک چې خلک یې دخله کوي په خپله یې دخله کړای شي.

پوښتنه - ګلوبولیزايشن څه ته وایي؟

ځواب-

ګلوبالیزیشن هغه اقتصادي تړون دی چې په ترڅ کې یې نړیوال اقتصاد رامنځته شوی دی. چې له امله یې ډیر ولسي اقتصادونه دنورو اقتصادي معیشتونو ته اړېدل کيږي. چې پدې ډول هیڅ یو هیواد پخپل ځان بسيا او خپلواکه ندي. ځکه چې هر یو دېسیا کیدلو لپاره تبادلي ته اړ دي. یو پلان شوی نړیوال اقتصاد پخپله بد ندی ځکه چې دا دپلان شوي اقتصاد لپاره پرمختګ بخښي. خو دا دیو داسې نظام په واسطه ترسره کیدلای شي چې بنسټ یې ټولنیز عدل اود ذریعې تولید(فابریکې، ټیکنالوژي، سرمایه) پر اجتماعي ملکیت باندې وي او کولای شي چې دېشریت د ودې باعث وګرځي.

خو پانگوال نظام پر شخصي شتمنیو او انفرادي پانگوال نظام په فکر ولاړ وي. او دافکر کوي چې څنګه زیاته ګټه ترلاسه کړي دغه ډول فکر دپرمختګ پر لاره یوه ستره ننگونه ګڼل کیږي او داسې چاپیریال ته لاره هواروي چې په هغې کې ډیر کم خلک دې حسابونه دولت او شتمنیو خاوندان وي او نور دټولنې اکثره طبقه یې ورځ په ورځ دغربت ښکار کیږي. په غریبې او غیر مساوي او ناانډولیز ځوي کې ورځ په ورځ اضافه والی راځي.

پوښتنه - په لوږه او غیرمساویانه وېش کې د ورځ په تېریدو ولې زیاتوالی رامنځته کیږي؟

ځواب-

اوس مهال دځمکې پر سر څه دپاسه اوه میلیارده خلک ژوند کوي چې د یو میلیارد خلکو لپاره دژوند اسانتیاوې مساعدیدلای شي. خو په لوږه او بې چارګۍ کې ورځ په ورځ اضافه والی راځي. څه دپاسه یومیلیارد خلک دخوراک دکمښت سره مخامخ دي او درې میلیارده خلک دلوږې د لیکې څخه لاندي ژوند کوي. دمایکروسافټ کمپني ددریو لوړو چارواکو سره دومره دولت موجود وو چې هغه دامریکې دهغه بودیجې څخه هم زیات دی چې لوږې دله منځه وړلو په موخه په پام کې نیول شوی. دمختلفو اقتصادي بازارونو ترمنځ دشیانو تبادله په منصفانه توګه نه ترسره کیږي. دیو لاس برابرې مختلفې ملکي یا نیشنل کمپنیاې دواک او قدرت خاوندانې دي چې دټولې نړۍ ۴۰ سلمه دولت او د تجارت په ۷۵ سلمه وسایلو قابض دی او دوی په نړۍ کې دخپلو ګټو پوره کولو په خاطر خپل شرطونه عملي کوي. دنړیوال اقتصاد له وېش څخه لویو هیوادونو ته برابره ګټه نه رسیږي.

خو دومره کیږي چې کم پرمختللي هیوادونه خپل اومه مواد لکه تېل، کانونه، کرنیز اجناس په پرمختللو هیوادونو په ډیر کم زیار او قیمت سره خرڅوي. چې له امله یې ددې پر ځای چې ناانډولتوب له منځه ولاړ شي نور هم زیاتېږي. خوار هیوادونه د داسي تولیدي شیانو خرڅولو لپاره مجبورېږي چې تیارول یې خورا ډیر زیار ته اړتیا لري. غریب هیوادونه دتخنیکي کمزورتیا له امله داسې شیان له لویو ځواکونو او پرمختللو هیوادونو څخه اخلي چې دوي یې دجوړولو توان نلري نو بیا دغه شیان دوی ته په لوړقیمت پېرېځي. خو دغه شیان تیارول ډیر اسانه کار دی. ښکاره خبره ده چې پدې ډول کار کې څوک ګټې ترلاسه کوي او څوک تاوان. ددې هر څه ترڅنګ مونږ ویلای شو چې نړیوال اقتصاد دلویو غربي ځواکونو اوملتي نیشنل کمپنیو تر پنځو لاندې دي. او دوی کولای شي چې دخپلې خوښې قیمتونه، تجارتاتي قوانین او اقتصادي اصول پر نورو تحمیل او مسلط کړي. دبیلګې په توګه په ۱۹۶۰ ز کال کې دبنزایه د یوې امریکي ټریکټر اخیستلو لپاره ۲۰۰ دکوفي بورۍ ورکولې، خو دا قیمت وروسته د یو امریکایي ټریکټر په بدیل کې په ۱۹۹۰ زکال کې ۶۰۰ بورۍ ته ورسیدل.

پوښتنه - ملتي نیشنل کمپني ولې دومره ځواکمنې دي؟

ځواب-

په ټوله نړۍ کې دملتي نیشنل کمپنیو نمو او پرمختګ دپانگوال نظام د تکامل پایله ده، چې زیاتره یې دانفرادي ګټو پر سر ولاړ دي. ددغه ګټې دلاسته راوړلو لپاره پانگوال پخپل منځ کې سیالي کوي. دوي خپل تولید، پلورل زیاتوي او دخپل تجارت لپاره نوي بازارونه ګوري. دموجوده بازارونو استحصال، ارزانه زیار او د ارزانه اومه موادو په خاطر په نورو هیوادونو کې سرمایه گذاري کوي.

د دي ټولو لاملونو له امله دولت ديوڅو خلکو په منځ کې راغونډ شوه. دا پدې مانا چې دولت د لويو پرمختللو هيوادونو ديوڅو لويو شرکتونو په لاس کې دي. چې دنړۍ په زياتره شتمنيو يې کنټرول او برلاسي دي. کله چې دغه شرکتونه په معاشي توګه خپل شرايط تطبيق نه کړلای شي نو بيا دوی داستعماري هيوادونو سياسي اونظامي برخې دخپلو ګټو په خاطر استعمالوي. دوی تل دخپلو ګټو لپاره دبشریت شعار ورکړی دي. مونږ د دې شاهدان يو چې نوي استعماري قوتونه پر يوګوسلاويه، افغانستان او عراق باندي بمباري د بشري حقوقو ژغورلو په خاطر کړېده. چې فقط دخپلو ګټو د لاس ته راولړلو لپاره يوه بهانه ده. دګلوبلايزيشن نظام دنيمګړتيا پټولو لپاره دپدې تر شا کار کوي. موجوده پانګوال نظام مونږ داسي تشرېح کولای شو چې دوی په نړيواله سويه دعامې طبقې زيار باسوونکو استحصال او د نړۍ دهيوادونو ديوڅوڅواکونو او ملتې نیشنل کمپنيانو له لاسه استحصال شويدي. مانا ښکيلاک دی او دا پانګوال نظام دي.

پوښتنه - ايا دا ښکته ده چې پرته د پانګوال نظام خلاف جنګيدلودنړيوال مالي فنډ او نړيوال بانک خلاف وجنګېږو؟

ځواب-

دنانډوله شيانو تبادلې چې غريب هيوادونه يې دغربت اولوېري کندی ته وراچولي دي. غريب هيوادونه اړ دي، چې ددوي څخه قرضه واخلي چې په پايله کې يې په بشپړه توګه غلام شي. دقرضونو له امله دوي دنړيوالو ادارو اقتصادي پلاټونه او نړيوالو اړيکو دجريان په خاطر دوي دې ته اړ اېستل کېږي چې ټولې خبرې ومني. نړيوال مالياتي فنډ، نړيوال بانک او نړيوال تجارتي سازمان دپانګوال نظام دپياوړتيا باعث ګرځي. له دې څواکونو او ملتې نیشنل کمپنيانو دوی ته امکانات او پيسې ورکوي چې دوی مستقيما ددوی دتګلارو دجوړولو او واک کې برابر شريک خاوندان دي.

ددې ادارو اصلاح او جمهوري کول ناممکنه خبره ده، ځکه چې که د دغې ملتې نیشنل کمپنيانو لپاره دوی ګټور کارونه او اړتياوې پوره نکړي نو بيا ملتې نیشنل کمپنيانې پر دوي باندي امکانات او پيسي بندوي او پرځاي يې نوي ادارې رامنځته کوي. دملتې نیشنل د ځواک بنسټ په پيدواري ذريعو باندي کنټرول او د دوي خپلول دي مانا داچې دمشينري، فابريکو، ځمکو او سرمايې خپلول دي. ترڅو چې دغه منصب خواران بې واکه شوي نه وي او دولت دخلکو جمهوري کنټرول کې نه وي راغلی نو دغه اوضاع نه اصلاح کېږي اونه ګټه تري اخيستلای شي.

پوښتنه - په سټايل، پراګ، لندن، پيرس، سپين، يونان او وينس کې د لاريونونو عوامل څه وو؟

ځواب-

نړيوال مالياتي فنډ او نړيوال بانک لخوا چې ځينو هيوادونو ته تش په نامه مرسته ورکول کېږي او په ترڅ کې يې تګلارې جوړېږي. دغه ټول هغه څه دي چې دنړۍ ډير پانګوال يې دخپلو شتمنيو دزياتولو لپاره کوي. دا پدې مانا چې د دولت لخوا هغه وسايل چې عادي خلکو ته ورکول کېږي وسايل نه، بلکې د روغتيا پر اسانتياوو بريد، په معاشونو کې کمی، معاشونه کمول، اضافې بونس نه ورکول، او په نورو داسي ډيرو شيانو کې کمی دکارګرو په قوانينو کې نه اصلاح او ولسي فابريکې شخصي کول شامل دي. په غريبو هيوادونو کې پدې ډول تګلارو باندي لا ډيرکار روان دی اوترڅنګ يې دملتې نیشنل کمپنيانو په واسطه د دغه قدرتي وسايلو لوټ چور هم شروع دي.

چې له امله يې دغريبې او شتمنې طبقې تر منځ توپير زياتېږي. په لوږه کې زياتوالی او چاپيريال دبريادي سره مخامخ کوي. دا لاريونونه چې پيل يې دستايل نه شوی وو اوس مهال په هر هغه ښار کې ترسترګو کېږي چېرته چې دمالاياتي فنډ، نړيوال بانک او د نورو نړيوالو مالي ادارو غونډې ترسره کېږي. دا په ريښتيا دځوانانو اوزياراېستونکو د يووالي او ددوی دنړيوالتوب يووالي اشارې دي.

پوښتنه - آيا ديوې جلا ټولنې جوړښت ښکته دی؟

ځواب-

په ټوله نړۍ کې دمالاياتي بوديچې ادارې او نور داسې استعماري سازمانونو پرخلاف کېدونکي لاريونونه ددوی دتګلارو نړيوال مخالفت څرګندوي. خو مونږ دغه ټول ناانډولتوب له منځه وړل غواړو. نو بيا اړتيا ده چې په نړيواله توګه يو منظم خوځښت منظم کړل شي. چې پدې کې دکارګر خوځښت او د دي ترڅنګ ټول انقلابي بدلون دي.

دا خوځښت ديوملتې نیشنل کمپني او يا دبلې کومې غټې ادارې د له منځه وړلو تره حده نه دي پکار، زمونږ زيار بايد دپانګوال نظام له منځه وړلو پورې وي. بانکونه او لويې مالي کمپنيانې بايد په ولسي تحويل کې واخيستل شي. دملتې نیشنل کمپنيانو جمع کړای شوی دولت او شتمني بايد په نړيوال اقتصاد تايېد او دهغه له لوري استعمال کړی شي. او هم دخلکو دجمهوري کنټرول لاندې په سمه توګه داکتريت طبقې د ګټې لپاره استعمال کړای شي. يو سوسيالست انقلاب يواځينی بدل دي. دغه فقط ښکته نه، اړتيا ده. دغه ډول انقلاب او بدلون ديوې لويې کارګرې طبقې په نمايندګۍ کې ديو منظم خوځښت لخوا ممکن دی پدې خوځښت کې بايد دټولنې هغه خلک هم واوسي کوم چې دپانګوال نظام دجبر ښکاري.

پوښتنه - دخلکو د دغو خبرو څخه څه مانا اخيستی شوو، چې وايې هغه سوسيالست دی؟

ځواب-

دمارکس داصطلاح پر بنسټ سوسياليزم دپانگوال نظام او کميونزم تر منځ ديو عبوري دور په توگه فکر کيږي. يو داسې نظام ته لاس رسى منو چېرته چې په ريښتني ډول ديو چاڅه دهغه داستعداد مطابق او هر چاته دهغه دارتيا مطابق ورکولو خپلوي منځته ته راځي. د دې لپاره ريښتنى بازار دمتبادل په توگه سوسيالست هم ويل کيږي. خو شرط دادى چې ددوي مقصد دپانگوال نظام له منځه وړل وي او په ريښتني توگه دکارگرانو دجمهوري سوسياليزم راوستل يې هدف وي.

پوښتنه -آيا داممکنه ده چې دپانگوال نظام پر ضد جنگ پرته ديوي ادارې يا شخص خلاف جنگ کيدلای شي؟

ځواب-

په نانډوليز نظام کې چې غريب کارگر په کې دغربت اولوېر شپې تيروي او په ډيرو ستونزو کې راگېر وي دلويو ځواکونو د ادارو لطفه قرض دار، همدا لامل دى چې هميشه غلام پاتې شوى دي. دخپلې نامساعدې وضعې له امله ددغو ادارو لطفه ورکړل شوى پلان او قوانين پر ځان منلو ته اړشوى او دغه ټولې ادارې دپانگوال نظام دپياوړتيا باعث گرځي. دنوموړو ادارو اصلاح او جمهوري کول ممکنه نه بريښي، که چيرې دغه ادارې لويو ځواکونو ته گټورې ثابتې نشي نو پر ځاى يې نوې ادارې رامنځته کوي او دوى له منځه وړي.

پوښتنه - انقلاب څه ته وايي ؟

ځواب-

دنورو تاريخونو ترڅنگ دانقلابي تاريخ په اړه هم بايد داوويل شي چې څه وشول؟ او څنگه وشول؟ خو دغه به يوه نيمگړې خبره وي. دبيان څخه بايد دغه معلوم شي چې دا څه وشول؟ دا داسې ولې وشول؟ څه بل شاته ولې نه کيږي؟ پيښې ته خو نه دکمپاين يوه برخه ويلى شو او نه دغه دمخکې څخه پلان کړل شوى پلان- دوى بايد دخپلو قوانينو تابع وي. دخلکو په تاريخي پيښو کې ونډه دانقلاب يو داسې ځانگړتيا ده، چې په اړه يې شک نشي کيدلاي. په عادي حالت کې دولت ځان د ولس څخه لوړ گڼي. هغه که چيرې جمهوري يا ديکتاتور دولت وي. او تاريخ هم داسې کارپوهانو جوړولو کې مرسته کوي لکه بادشاه، وزيران، بيوروکريت او دپارلمان وکېلان .

خو کله چې هغه وروستۍ شپې راوړسېږي چې په خلکو کې دموجوده نظام پر خلاف زغم مخ په خلاصيدوشي. نو زور نظام او د دې چلونکي دسياسي نظام څخه په زوره بيا اېستل کيږي. او ټول رواياتي نماينده گان يو طرف ته او يو نوي نظام ته لاره هواروي. دپايلي مثبت والى او منفي والى او د دې تشرېح به اخلاق پرستو ته پريږدو. تر کومه حده پورې چې زمونږ خبره ده نومونږ به حقايق لټوو. ځکه چې دتکامل عيني حالت مونږ ته دا بخښي. زمونږ په نظر دانقلاب تاريخ هغه دى چېرته چې خلک دخپل قسمت بدلولو لپاره بل تاريخي ميدان ته ورو ورو ورداخلېږي او لاس وهنه کوي.

پوښتنه - انقلابي گوند څه ته وايي ؟

ځواب-

يو گوند فقط تنظيمي مساحت، يو نوم، يو بيرغ دخلکو راوغونډول او مشينونو نه وي. ديو مارکسسټ لپاره گوند، يو نوم، يوه برنامه ، دکار طريقه، فکرونه او روايتونه موجود وي. اوبيا چېرته چې په لوي شمېر کې گوندونه او يا مشينري مانا ورکوي. نو پرته له کوم شکه دا هم اړينه ده چې دغه نظريې او مفکورې دکارگرو غوږونو ته ور رسول پکار دي او دا هم يوه لاره او گوند ته اړتيا لري. د مارکسسټي گوند لپاره اړينه ده چې له پيل څخه خپله نظريه او د برنامه بنسټ پياوړى کړي.

چې دغه په خپله د کارگرې طبقې د ټولنيزې تاريخي تجربې پايله وي. له دې پرته دوى هيڅ نه وي، د انقلابي گوند جوړښت تل د اتلانو د راغونډولو، د دوى د روزنې او تعليم په صورت کې کيدلای شي. چې دغه د گوند په ټول ژوند او مبارزه کې ملي رول پلى کوي. دغه د مسالې لومړۍ برخه ده، خو فقط لومړۍ برخه. دويمه برخه ډيره کرکېچنه ده، هغه دا چې د کارگرې طبقې زياتو ملگرو ته څنگه خپل مرام او تصورات ورسولای شي.

پوښتنه - د انقلابي گوند اړتياولې پيښيږي؟

ځواب-

د يو مارکسسټي نظر دا مسوليت دى چې د کارگرې طبقې خوځښت ته د تجربې د غموى اصولو پر بنسټ رنگ ورکړى، چې وکولای شى، د کارگرې طبقې ټولنيز ياداشت وگرځي. د خوځښت په داخل کې زمونږ ځانگړى رول او وجود، د دې خبرې جواز گرځيدلای شي. که کارگره طبقه غواړي چې ټولنې ته بدلون ورکړي نو بيا د يو داسې گوند چې يادونه مو يې کړې ده، جوړښت ډير اړين دي. انقلابي چانسونه د يو ټاکلي وخت پورې نه وي. که کارگره طبقه وغواړي چې انقلاب په راوړلو کې بريا ومومي، نو بيا واکمنه طبقه د خپل دفاع په خاطر ډير ژر د کارگرو دغه خوځښت تر پښو لاندې کوي. له بده مرغه د کارگرو طبقې پر واک د قبضه کولو زيارونو د تاريخ له داسې پيښو ډک دي.

د بيلگې په توگه په چيلی کې ۱۹۷۲-۷۳ دوران کې د يو انقلابي گوند وجود په يو ورځ کې ندی تشکیل شوي. هم دغه تاريخ مونږ په ۱۹۶۸-۶۹ کې په پاکستان کې کتلی شو. دغه بايد په شغوري توگه تشکیل کړای شي. او دغه جوړښت په نړيواله سويه موجود د کارگرې طبقې په زيار او د له مخې موجودو گوندونو او په ټولو کې د لاسوهنې له لارې پکار دي. د انقلابي گوند او مشرۍ شتون د طبقاتي مبارزې په پايله کې داسې اغيزمن ثابتېږي لکه چې د قامونو په جنگونو کې د پوځ او ستر ځواک معيار، کردار او ورستۍ اغيزمن گڼل کېږي. څرنگه چې په جنگ کې په ناڅاپه توگه ستر درستيزوالان جنگ ته نه ودرانگي هم داسې د يو انقلابي گوند جوړښت هم ناڅاپه نشي کيدلای. دغه بايد تر کلونو او لسيزو پورې په سمه منظمه توگه تعمير کړای شي.

ټول تاريخ او بيا په تېره د شلمې پېړۍ تاريخ مونږ ته هم دغه رانبايي. د کارگرې طبقې شهيد او لوړه انقلابي مشر روزالکسمرگ تل په دا خبره زور راوړی چې خلکو! انقلابي خوځښت د انقلاب لاره ده. نو د نوموړې خبره بيخي سمه ده. د انقلاب په دوران کې خلک ډير ژر زده کړه کوي. ولې چې هغه انقلابي کيفيت وي، هم دا ډول چې دا تر ډيره وخته پورې پر ځای نشي ټينگيدلی. ټولنه هم په دوام داره توگه د پاڅون په شکل کې نشي ساتل کيدای، نه خو د تجرباتو تر لاسه کولو لپاره دومره وخت وي، او نه کارگره طبقه دومره وخت لري چې په مزو مزو د چاپيريال څخه زده کړه وکړي. کله چې د ژوند او مرگ مساله وي نو د نيمگړتياوو ډير لوی قيمت ورکول په مونږ لازم شي.

لحاظه د دغه خبرې اړتيا ده چې د خلکو پر خوښه خوځښت له گوند، برنامې، وړاندې اوضاع، تگلاري سره، مانا د انقلابي گوند سره ونښلوو. بايد د دغه کنټرول د يو منظمې مشرۍ په لاس کې وي. پانگوال نظام به په خپله له منځه نه ځي، د دغه نظام هر بحران به مونږ ته بيلابيل مشکلات راوړي. فقط په نړيواله توگه د کارگرې طبقې شغوري زيار او د انقلابي مشرۍ جوړښت کولای شي، چې د پانگوال نظام په تابوت کې وروستنی ميخ وټومبي.

هم دا علت دی چې پرته له کومه شکه مونږ ته د بغاوت اړتيا نشته، خو د کارگرې طبقې مطلب د ټولنې د ډيرکيو طبقې شغوري خوځښت ته اړتيا تر سترگو کېږي. مونږ ټول توپير لرو، او دغه هيله بايد ونلرو چې په يو شپه کې به ټول خلک په خپله يو پايلې ته ورسېږي، اوپه سبا کيدلو به ټول په گډه انقلاب رامنځته کړو. مونږ ټول په مختلفو وختونو کې له مختلفو پېښو زده کړه کوو. د انقلابي فکر شتون په دې خاطر اړين دی چې د ټولو خلکو په راغونډولو دوی ته د ټولنې د بدلولو مسوليت ور په غاړه کړای شو.

پوښتنه - کمونيست ميني فيسټو (مرام نامه) د سياسي مبارزې کولو لپاره کوم بنسټيزه مارکسيستي اصول وړاندې کړي وو؟

ځواب-

کمونيستان(خلکيان) د جدي موخو په خاطر د کارگرې طبقې د جدي گټو لاس ته راوړلو لپاره مبارزه کوي. خو هغه خوځښت چې په جريان کې وي، مارکسيستان راتلونکي خوځښت ته پاملرنه کوي، او د هغه مشري په غاړه اخلي. خلکيان د بلې کومې کارگرې طبقې گوند پر ضد کوم جلا گوند نه جوړوي. او د کارگرې طبقې د مفاد پرته بل کوم مفاد نلري. دوی بيل کوم داسې اصول ځان ته نه غوره کوي چې د ترقي باعث کېږي، چې له دې دوی وکولای شي چې کارگره طبقه په کوم خاص صورت کې وړاندې کړای شي، يا په بله کومه اوضاع کې يې وساتي.

خلکيان له نورو کارگرو گوندونو څخه دومره توپير لري، چې لومړی د مختلفو کارگرو په ملکي زيار کې دوی پرته له کوم ملکي توپيره د کارگر طبقې گډ مفاد په راوړلو زور راوړي، او له دې دوی د کارگرو گټې روښانه کوي.

دويم دا چې د پانگوال طبقې پر ضد چې د کارگرې طبقې زيار له کومو روزنيزو پړاونو څخه تيرېږي، په هغه کې خلکيان په هر ځای او تل د ټولنيز حيثيت په څير د ټول خوځښت نمايندگي کوي.

د کميونستانو هدفونه د نورو کارگرو گوندونو څخه جلا نه دي، مطلب د دوی هدف د کارگرې طبقې يووالي او منظم کيدل دي. بايد د پانگوالي طبقې زور له منځه يوړل شي، او کارگره طبقه واک ته ورسول شي. د کميونزم يواځينی هدف د شخصي شتمنو له منځه وړل ندی، بلکې د پانگوال نظام شتمني له منځه وړل دي. او دا بايد ياد وساتل شي چې د کارگرانو هيڅ وطن نه وي، او چې کله دوی هيڅ نلري نو څوک به څه له دوی څخه په زور واخلي.

پوښتنه - د سوسياليزم د حتمي کيدولو په اړه د مارکس څه نظر وه؟

ځواب-

مارکس چې د پانگوالي ټولنې په سوسيالستي ټولنې کې د بدلیدولوکومه پايله وړاندې کوي. هغه د موجوده وخت د ټولنيز تکامل د اقتصادي قانون لاندې تر سره کېږي. د مارکس د مړينې وروسته په پنځوسو کلونو کې د زيار ټولنيز صورت په ډير ښه والی سره پرمختگ کړی دی، او د زرگونو صورتونو په خپلو څرگندونه ډيره روښانه کړې ده. لویو توليداتو کې اضافه، کارگر خوځښتونه او سازمانونو تر څنگ د مالياتي سرمايې قوت او پراخوالی کې چې کومه بی شميره اضافه رامنځته شوې ده، د سوسيالستي ټولنې د عملي کيدلو جواز دي. د دغه بدلون فکري او اخلاقي قوت ډير خوځون، او دغه ته عملي بڼه کارگره طبقه، چې روزنه يې په خپله پانگوال نظام تر سره کړې ده، د بدلون ذريعه کيدلی شي.

د پانگوالې طبقې پر ضد د کارگرې طبقې مبارزه مختلف صورتونه لري. د دغه پیل له اقتصادي زیار څخه کیږي، او بالاخره په سیاسي صورت بدلېږي. چې هدف یې سیاسي واک د کارگرې طبقې بریا ده. چې کله تولیدات ټولنیز صورت خپل کړي نو بیا تولیداتي ذرایع په لازمه توګه د ټولنې شتمني وګرځي. مطلب هغه خلک چې خلک له کاره شري، په خپله وشل شي. له دې بدلون وروسته به په سمدستي توګه د کارگرانو په تولیداتي قوت کې ډیر زیاتوالی راشي. د کار وختونه به ځای ته راشي. او د ورکوټیو صنعتونو د وروسته پاتې او خوره وره تولیداتو ځای به ټولنیز او ښه زیار ونیسي. پانګوال د صنعت او د کرنې ترمنځ تړاو رییي. سوسیالیزم چې ډیر پرمخ تللی نظام دی، د دغه ډول تړون د تړولو لپاره به له سره بعضي نوي عناصر تشکیلوي. د صنعت او کرنې ترمنځ د ټولنیز زیار په یو ځای کولو او د ساینسي شغوري تطبیق په ترڅ کې دغه یووالی رامنځته کیږي. او د دې تر څنګ له سره بشري نفوس تجزیه کیږي. هم دا رنګه د کلیوال وروسته پاتې والی، ځانګړیتوب او بریریت تر څنګ په لویو ښارونو کې د خلکو په غیر فطري توګه راغونډ شوی ټولنغونډ به هم له منځه یوړل شي.

اوسنۍ پانګوال نظام د لوړو صورتونو یو نوی کورنی نظام، د ښځو لوړوالی، او د نوی نسل د روزنې په اړه نوي حالات وژبېږل. په عصرې ټولنه کې د پانګوال نظام له لوري د ماشومانو او ښځو د زیار استحصال او د کورني نظام حتمي ګډوډي، انتهایي ویرونکې، د تباهی وړ او ناوړه صورتونه خپلوي. خو د معصر صنعتي تولید د ټولنیز انداز په ترڅ کې او د یو منظم عمل له چوکاټه د باندې د ښځو، ځوانانو او د دواړو جنسونو سره تړاو لرونکي، بچیانو ته یو اړین کردار سپاري چې له دې لارې د جنسونو د تړاو او د کورنۍ یو لوړ صورت یو نوي اقتصادي بنسټ حتما ورکوي.

ښکاره خبره ده چې د کورنۍ عیسایي بیوتونک هیت(ظاهری صورت) حتمي او کامل خیال کول یو بې چوکاټه خبره ده. ټول پخواني ژومي، یونانی یا شرقی هیټونه(صورتونه)که په ټولنیزه توګه وکتلی شي، نو دغه دتاریخي تکامل کړۍ دي. له دې پرته دا خبره هم روښانه ده، چې په حقیقت کې په ټولنیزه توګه زیار اېستونکي ټول چې په دوه جنسونو او د هر ډول عمر خلکو څخه وي، په مناسب حالاتو کې په لازمه توګه د بشري پرمختګ سر چینه وګرځي. او دا چې په خود ژو او وحشیانه پانګوال صورت کې چې چېرته یو کارګر د تولیداتو د کړنې له امله ژوندی وي، او دا نه چې تولیداتي کړنه د کارګر لپاره وي، دا حقیقت د اداري فساد او غلامو مریضیو سرچینه وګرځي.

پوښتنه- د تاریخ مادي تصور څه دی؟(د لینن وضاحت)

ځواب-

پخوانۍ ماده پرستي نامکمله، غیر مستقل مزاجه او یو طرفه ده. او د دغه ټولنې ساینس د مادي بنسټونو سره نېلولو او بیا د دغه پر بنسټ د ساینس له نوي سره تشکیل کولو ته اړتیا ده. او دا چې د ماده پرستۍ له نظره شغور د ذات یا شخصیت څرګندونه ګڼل کیږي، دا نه چې له دې هم چپا.

هم دا رنګه چې کله مونږ د ماده پرستۍ نظر تطبیق د انسانانو پر ټولنیز ژوند کوو، نو بیا دا خبره مخې ته راځي، چې ټولنیز شغور د ټولنیزې هستۍ پیل یا څرګندونه ده. بشر د فطرت سره څنګه لاس او ګریوان دي؟ مطلب د تولیداتو هغه عمل چې له امله یی انسان خپل ژوند په ځای ساتی او له دې دا خبره هم روښانه شي چې نوموړی د تولیداتي اړیکو تشکیل څرنګه رامنځته کیږي. او د دغه په ترڅ کې څه رنګه ذهني تضرورات او مفکورې رامنځته کیږي. بشري ټولنه او دغه پر تاریخ د مادي نظر د بنسټیز اصولو تطبیق ډیر په بشپړه توګه داسې وړاندې شوی دي.

د خپل ژوند د ټولنیزو تولیداتو په ترڅ کې خلک له یو بل سره په داسې خپلویو کې وتړل شي چې کوم د حتمي تر څنګ د دوی د هیلو د طبعیت پر ضد هم وي. مطلب هغه تولیداتي ریښې چې کومې د مادي تولیداتي ځواکونو د ودې د مخصوصې کچې سره سمون خوري.

د ټولنې اقتصادي جوړښت هم د دغه تولیداتي ریښو په ترڅ کې منځ ته راځي. هم دغه هغه ریښتنی بنسټ دی، چې پر دغه یو قانوني او بهرنی سیاسي جوړښت ولاړ وي. او د ټولنیز شغور مخصوص صورتونه هم دغه سره سمون خوري. د مادي ژوند تولیداتي طریقه د ټولنیز، سیاسي او د فکري ژوند د عمل تعیین کوي.

د تاریخ مادي تصور د کشف کولو له امله یا که په وضاحت سره وویلی شي، چې د مادیت (فلسفیه مادیات) د ټولنیزو څرګندونې د مرکزیت پورې پرله پسې پراخوالی د دې باعث شو، چې په مخکې تاریخ کې موجود وه. او د دوه لویو نظریاتي نمکړتیاو د له منځه وړلو باعث شو. لومړی دا چې هغوی ډیر نه ډیر فقط د بشري تاریخ د کروڼو د نظریاتي هڅو څیړنه کوله. خو د دغه هڅو د بنسټونو هیڅ ډول څېړنه به نه کېدله. او نه به د ټولنیزو ریښو د تکامل په نظام کې پټو یا برېښو قوانینو تعیین کېده، او نه دوی دغه خبره مخې ته کېدله چې د دغو ریښو کره وړو په دغه امر دي. چې آیا د تولیداتي پرمختګ سویه تر کوم لېوله پورې ده؟

دویم دا چې دغه ډول تیوري د نفوس د ډېرکیو خلکو د کړو وړو نمایندګي نه کوي. او حال دا چې په لومړي ځل د تاریخي مادیت له لارې د خلکو د ټولنیزو حالتو او په دغه کې د بدلون ساینسي او دقیقه مطالعه په لومړي ځل ممکنه شوه.

د مارکسیزم څخه مخکې ټولنپوهنه او تاریخ پوهنه له ایخوا دیخوا څخه را غونډه کړای شوې ده. دا د نیمګړو حقایقو راغونډول وو، او د تاریخي کړنې او د انفرادي اړخونو منظر کښی پرته هیڅ نه وو، د مختلفو اړخونو په ټولنیزه توګه جایزه اخستلو وروسته دغه د تاریخي کړنې په انفرادي اړخونو کې روان عمل سره د مختلفو طبقو د تولید او د ژوند د اوضاعی په اهو سمو تعریفونو کې ګڼل کیږی.

هم دغه غالب تصور یا د دغه د تشریح د انتخاب د جایزې وروسته له دې حقیقت څخه پرده اوچته کړه، چې ټول تصورات، مفکورې او مختلف صورتونه د تولید د مادي ځواکونو د پېښو څخه رازیږېږي. داسې مارکسیزم د ټولنې او د اقتصادي نظامونو د زیږېښت، غړوج او د زوال د کړنې پراخی مطالعې ته لاره هواره کړه.

خلک خپل تاریخ په خپله جوړوي، خو د خلکو مانا د خلکو د ډېرکیو طبقې د هڅونې او کړو تعین کوم شی کوی؟ مطلب د بشری ټولنو ترمنځ د روان ټکرونو پایله څه ده؟ د بشر د ټولو کړو بنسټ او د مادي ژوند د تولید ښکاره حالات او شرایط څه وو؟ د دغه حالاتو د تکامل قانون څه ده؟ مارکس دغه ټولو خبرو ته په پاملرنې سره د تاریخ ساینسي مطالعې ته لاره هواره کړه، چې د دې له مخې د هر ډول تنوع او تضاداتو تر څنګ دغه یو عمل دی او د مخصوصو قوانینو تابع دي.

پوښتنه - د مارکسیزم د جدلیاتی فلسفې تشریح؟

ځواب-

جدلیات (دایلیکټیکسزم) خو نه خیال دی او نه تصوف، که دغه د ژوند عادي مسایلو پورې محدود نه کړای شي نو دغه یو ساینس دی، چې دا له دی کرکچن او اوږد محاله اعمالو پوهې ته په لاس راسي کیدلای شي. د جدلیاتو او رسمي منطق ترمنځ هم هغه تړاو دی کوم چې د لاندنیو او بهرنیو ریاضیاتو ترمنځ وي.

د ارسطو د عامې قضیې منطق داسې پیل کیږی، چې الف مساوی دی د الف. دغه مفروضه د بی شمېره بشري اعمالو لپاره منل کیږی. خو په حقیقت کې الف د الف مساوی نه دي. که دا دواړه ټکي د محدث شیشې لاندې کیښودل شي، نو دغه پورته خبره به په اسانۍ سره مغزو ته ولویږي. دغه د یو بل څخه توپیر لري. خو دغه انتقاد کیدلی شي چې دغه فقط دیو ډول مقدار استعداد دي. د بیلګې په توګه یو پونډ بوره په اصل کې یو پونډ نه وي. یوه لوړه پیماننه کولای شي چې دغه فرق روښانه کړي. دا خبره هم سمه ده چې ټول شیان پرته له کوم داخلي خپل حجم، وزن او رنگ بدلوي. چې دا په خپل ذات کې برابر یا مساوي نه وي. یو سوفسطایي ویلي دي، چې په یوه خاص شیبه کې یو پونډ بوره د یو پونډ وزن مساوي یا برابره وي.

که دغه پیچلې او د شکمنې قضیې عملیې قدر له سترګو وغورځول شي، نو بیا به هم دغه نظریاتي کره کتنه تحمل نکړي شی یا ونه منل شي. مثلاً مونږ یو ټکی شیبه په څه ډول په حقیقی توګه تصور ته راوړی شو. دا که د وخت یوه اوږده موده وی نو بیا په دغه موده کې هغه شیبه خالصتا د ریاضی تجرید/جلولي دي. مطلب د وخت صفر. خو هر شی د وخت په داخل کې یا چوکاټ کې شتون لري. او شتون په خپله د بدلون د لاسوهنې پرته یو عمل دي. د پایلې په توګه هر وخت د موجودګۍ یو بنسټیزه عنصر بدلون وي. (مطلب چېرته چې وخت وي او وخت په خپله یوماده ده! هلته موجودګي وي، اوموجودګي په خپله یو بدلون وي، ځکه چې دغه د کمیتی پېښو په ترڅ کې واړه واړه بدلونونه ښکاره کیږي، چې وروسته د پېښدلو په صورت کې لوی بدلون رامنځته شي. خو دغه د کمیتی پېښو په معیار باندې اړه لري، چې دا وړې پېښې څومره معیاري وي او څرنګه کولای شي چې کمیتی او کیفیتي بدلونونه دایم وساتي(د افغانستان ثور انقلاب څخه د کمیتی او کیفیتي بدلونونو ډیر ښه مثالونه اخیستی شو، چې وروسته د انقلاب ماتوونکو عناصرو ښکار شول)

له دې وروسته مونږ دغه پایلې ته ورسیدو چې د الف د الف برابرکیدلو مطلب دا دی چې یو جنس د خپل ځان برابر وي. شرط دا دی چې بدلون بیاونه مومی، خو کله چې یو شی بدلېږی نه، هغه موجود هم نه وی.

په لومړي پړاو کې دغه ژوري خبری بې ګټې ښکاري، خو که حقیقت ته لاړ شو نو دغه د ورستۍ پریکړې په څیر اهمیت لري. یو طرف ته د الف د الف سره برابریدلو قضیه زمونږ د ټولې پوهې څخه جلاکیدل دي. خو بل لوری ته هم دغه خبره زمونږ ټولې نیمګړتیاوې په ډاګه کوي. د کومې تېروتنې پرته مونږ الف برابر د الف قضیه کارولای شو، خو کله چې د یو څه حدودو په چوکاټ کې وی، نوکه چیرته د یو زبردست کار په دوران کې په الف کې کمیتی بدلونونه د نشت برابر وي، نو بیا مونږ ویلی شو چې الف د الف برابر دي.

د بیلګې په توګه په هم دغه طریقه د یو پونډ بوره خرڅونکي او اخیستونکي ترمنځ د راکړې ورکړې خبره جوړه کیږی، هم دغه ډول د سترګې د حرارت درجې هم ټاکلې کیږی. یو څه موده مخکې د ډالرو د اخیستنې دټاکلو قوت هم داسی کیدل. خو کمیتی بدلونونه بعضې وخت د چوکاټ څخه لرې په کیفیتي بدلونونو واوړي. کله چې یو پونډ بوره د اوبو یا تیلو سره یو شي، نو بیا دغه یو پونډ نه پاتی کیږي. او کله چې یو ډالر د یو جمهور ریس په جیب کې وي، نو هغه یو ډالر نه وي. په یو نازکه اوضاعه کې مقدار په معیار بدیلدی شي. د دغه شیبې معلومول د ټولنپوهنې په شمول د نورو علومو څانګو ته ډیر اړین او کرکچن کار دي. هر کارګر په دغه ښه پوهیږي، چې نوموړی دوه بیل شیان یو شانتې نشي جوړولای. څرنګه چې د پیتلو له سیخونو څخه د یو لږ څه بدلون وروسته تېر یا توره جوړیږي. خو دغه بدلون به تر یو حده پورې پکار وي. (دغې ته زغم یا تحمل ویلی کیږی)

هم دغه تحمل ته په کتلو سره فکر کېږي چې ټولې ټوري يا شمشیرونه یو شانتي دي. (مطلب الف د الف برابر دی) کله چې دغه تحمل زیات شی نومقدار په معیار کښی بدل شی، یا داسې ویلی شو چې تېر یا شمشیر بې کاره شي.

زمونږ ساینسی فکر زمونږ د عادي عمل یوه برخه ده چې په دې کې تخنیک هم برخه لري. تر کومه چې د نظریاتو خبره ده نو د دغه لپاره هم د زغم اړتیا ده. چې دغه د الف برابر قضیې څخه نه رامنځته کېږي، خو د دې قضیې د جدلیاتي منطق څخه زیږون مومي. مطلب هر شی هر وخت بدلون مومي. د عام عقل ښه خبره په دغه حقیقت کې پټه ده چې دغه په تدریجي ډول له تحمل څخه مخکې وځي.

پانګوالي، اخلاقیات، خپلواکي او د کارګر دولت تر څنګ یو داسې سپک خیال هم د تجریداتو/نه ویشولو په څیر تړلی وي. مطلب پانګوالي د پانګوالي برابر وی، او اخلاقیات د اخلاقیاتو برابر وي. خو جدلیاتي فکر شیانو ته د دوی د بدلون په لړلید کې ګوري، او په مادي حالتو کې د هغه بدلونونه ټاکي چې له چوکاټه یې پورته، الف الف نه پاتی کېږي. ((دلته د لیکوال مطلب دا دی چې الف کې واړه واړه بدلونونه ډیر اړین دي، هم دغه یو حالت دی چې الف الف نه پرېږدي خو دا هیله باید ونشي چې دا بدلونونه به د چا په خوښه رامنځته کېږي، ځکه چې بدلونونه د ټولنې او یا د هغه شي فطرتي ګرځې په ترڅ کې رامنځته کېږي، د بیلګې په توګه پانګوال نظام که هر څومره جبر، ظلم، دورواغ یا بل څه چې د ټولني انفرادي یا اجتماعي فکر له منځه وړولو لپاره ترسره کوي، یو ورځ یا شپه کیدلی شي چې ریښتیا سره مخامخ شي، نو دغه ریښتیا که د بدلون په ډول اخلي، مطلب د کامیابی په لوري یا د ناکامۍ په لوري، خو دغه وخت به معیاري وي)) هم داسې یو کارګر دولت، بیا دولت نه پاتی کېږي.

د یو نیمګړي خیال بنسټیزه نیمګړتیا دا ده چې دغه حقیقت بې حرکت ګڼي. حال دا دی چې حقیقت له ازله په حرکت باندی راروان دي. جدلیاتي فکر نظریاتو ته تر ممکن حده پورې سموالی، پراخوالی، زغم او د ښه والي مواد ښيي. خو یوه روښانتیا چې نظریات تر عملي ژونده پورې نږدې کوي. دغه مقام د یو عام پانګوال نظام له امله په وجود کې نه راځی خوولې د پرمختګ د یو خاص مرحلې پانګوالي، او عادي کارګر دولت نه، خوولې د یو استعماري هیواد تر شا او خوا په یو وروسته پاتی هیواد کې کارګر دولت.

د جدلیاتي فکر د نیمګړتیا یا سپکوالي سره هم هغه خپلوي ده، کومه چې د روان انځور ددریدلي یا بی حرکت انځور سره وي. روان انځور د بې حرکت انځور پر ضد نه ولاړېږي، خو دحرکت د اصول په واسطه بې حرکت انځورونه د یو تسلسل په ترڅ کې منظم کړي. ((که مونږ په ښکاره اوضاع یا سیاسي حالاتو کې دغه جدلیاتي بیلګه پر ځای کړو نو د عربو او اروپا ورستیو خوځښتونه چې معیاري وو، خو د یو منظم کارګر یا سیاسي ګوند د نه شتون له امله په شا وتمبولی شو، خوولې دغه بیا تکراري خبره ده چې واړه واړه بدلونونو وروسته د معیاري بدلونونو په ترڅ کې وکولای شي، چې په راتلونکې کې نوي انقلاب ته لاره هواره کړي))

جدلیات له ریښتیا څخه انکاري نده، خوولې دغه ډیر زیات ریښتیا راسره داسی وګنډي چې مونږ هغه حقیقت چې د ازل راهسې د بدلون ښکار وي، ډیر له نږدې څخه کتلای شو. هیکل په خپل یو کتاب(منطق) کې د قوانینو یوه سلسله رامنځته کوی، د بیلګې په توګه د مقدار په معیار کې بدلیل او هغه هم د تضاداتو په ترڅ کې مخ ته تلل.

د هیت(صورت) موادوټکر په تسلسل کې مداخله، د امکان په حتمي کیدلو کې بدلیل او نور ډیر څه. د نظریاتي فکر لپاره دا هر څه دومره اړین دي لکه د قضیې لپاره چې لومړۍ کارونه وي.

هیکل د ډارون او مارکس څخه مخکې لیکلي وو، د فرانسه انقلاب چې فکر ته څومره پیاوړتیا ښهلی وه، د دغه له امله هیکل د ساینس د پرمختګ له مخې وړاندوینه کړې وه. بحرل دا د یو لوی انسان لویه وړاندینه وه. خو هیکل صیب دې ته یو خیال پرستانه کردار او خوی ورکړ، نوموړي خیالی سیوری حتمي حقیقت وګرځول. خو مارکس په مقابل کې وویل چې دغه خیالی سیوري د مادي جسدونو د حرکت انځور دي. مونږ خپل دغه جدلیاتي ماده پرست وایو چې د دغه سیورو جړې نه په اسمان کې دي او نه زمونږ د خپلواکه خوښۍ لاندې دي. خوولې دغه په ښکاره حقیقت، مطلب په فطرت کې دي. شغور له شغور څخه زیږون اخلي. ارواح پوهنه له جسدی علم، عضوعی نړۍ له غیر عضوعی نړۍ څخه، نظام شمسی د ستورو له غونډل یا وریځو څخه، د پرمختګ په هره پورې د هر ګام مقداري بدلونونه په معیارونو کې بدلېږي. زمونږ د فکر په شمول د جدلیاتي فکر د بدلیدونکې مادي مختلف رنګونه او صورتونه نه دي. په دغه نظام کې د شیطان، غیر فانی روح، د قوانینو ورستني قدرونو او اخلاقیاتو لپاره هیڅ ځای نشته. جدلیاتي فکر د فطرت له جدلیاتو پیدا کېږي. او دغه رول په بشپړه توګه مادي وي.

ډارونیزم چې د مختلفو درجو له مقدار څخه د معیار ته د ختلو وضاحت کوي. د نامیاتي مادې په نړۍ کې د جدلیاتو لویه بریا ده.

دویم لوی کشف د کمیایو عناصرو د اتوم د اوزان ټیبل دي. او له دغه وروسته یو بل کشف د یو عنصر په بل عنصر کې د بدلیدولو کشف کول دي. د هیت تر څنګ د درجه بندۍ پوښتنه هم له دې سره ډیر نږدې تړاو لري. چې دا په خپله په ټولنیز او فطرتي ساینس کې یو شان مهم والی لري. په اتلسمه پیړۍ کې د سویډن د نباتاتو پوهنمل چې شیانو د نه بدلیدولو کومه خبره کړې وه، په هغه کې د ونو او بوټیو د بهرنی خصوصیاتو مطابق تشریح او درجه بندۍ شوي وه. د نباتاتو د علم هغه معصومانه زمانه د منطق د معصومتوب زمانې سره سمون خوري.

ځکه چې زمونږ فکر هم داسې پرمختګ کوي څرنګه چې دا نور شیان پرمختګ کوي. د نه بدلیدولو خیال هغه وخت په حتمي توګه له بېخه وه ایستلای شو، کله چې د بوټو د تکامل د تاریخ مطالعه وکړای شوه. او داسې د یو حقيقي درجه بندۍ بنسټ کیښودلی شو. مارکس چې له ډارون څخه په واضحه توګه یو بیل قسمه باشغوره جدلیات پرست وه، او د بشري ټولنو ساینسي درجه بندۍ کشف یی د دوی د پیداواري ځواکونو په

ترخ کې رامنځته کړې وه. نوموړي د ټولنې د شتمنو په سر د اړیکو ساخت هم معلوم کړې وه، چې د ټولنې په سمه توګه څیړولو پورې اړه لري. د دولتونو او ټولنو نیمګړې درجه بندۍ ځای مارکسیزم ونيول. چې دا په خپله د جدلیاتي مادیت درجه بندي ده. د مارکسیزم طریقې خپلولو وروسته د کارګر د دولت د نظریې او د زوال ستني تعین کیدلی شي.

څرنگه چې مونږ ګورو چې دا به تباہ کیدونکی جهالت او بی خبرې به یې د دغه تایید وکړي. په دغه کې هیڅ ځای مابعدالطبیعاتی یا عالمانه خبره ځای نلري. په نوي ساینسي فکر کې جدلیاتي منطق د حرکتی قوانینو څرګندونه کوي. بل لوري ته د جدلیاتي مادیت پرضد روان زیار د یو پخواني تیر شوی وخت، د منځنۍ پانګوالې طبقې تنګ نظري، د خپل ځان مطرح کونکو د پوهنتونو استادانو او له مرګ وروسته راتلونکې ژوند احساسات لرونکي څرګندونه یا ترجمانی کوي.

پوښتنه- طبقاتي مبارزه څه ته وایي؟

ځواب-

مونږ ټول پوهیږو چې په یوه ټولنه کې د بعضو خلکو موخې او کوښښونه د نورو خلکو د موخو او کوښښونو سره په ټکر کې وي. او دغه هم معلومه خبره ده چې ټولنیز ژوند د تضاداتو څخه ډک وي او دا چې تاریخ د ټولنو تر منځ او په داخل کې یوه مبارزه په ډاګه کوي. او دا پرته له انقلابه او انقلاب په شاتمبول، جنگ او سولې، جمود او ټنډپرمختګ یا زوال پرله پسې په یو بل پسې ځي راځي.

مارکسیزم په دغه سلسله کې د طبقاتي مبارزې نظریه وړاندې کوي. په ظاهره چې کوم انتشار او نېمګړتیاوې تر سترګو کیږي، په هغه باندې عملي کیدونکی قوانین کشف کوي. د کوم یو یا ډیرو ټولنو وګړیو ټولنیز زیارونو د مطالعې له امله زموږ لارښونه د دغه زیارونو پایلو ته ساینسي لرلید په صورت کې کیدلای شي. او دغه متضادم زیارونه د دغه طبقو د ژوندانه طریقو او د حقیقت له توپیر زېږون موموي. چې دې کې هره یوه ټولنه تجربه کوي.

کارل مارکس په کمیونسټ میني فیستو کې لیکي چې په تاریخ کې څومره ټولنې هم تیرې شوې دي، تاریخ یی له طبقاتی مبارزو څخه ډک دي. لکه د اقا او غلام، پیوډال او بزګر، پانګوال او کارګر، لنډ دا چې جابر او مظلوم دواړه هر وخت د یو بل سره لاس او ګریوان وو. او په یو داسې جنگ کې به په دوام داره توګه را سره مصروف وو، چې کله به دغه پټ وو او کله به ښکاره. او د دغه جنگ پایله به دا رواتله چې یا به یې په ټولنه کې بشپړه بدلون رامنځته کیدل او یا به د دواړو ښکیل ډلو تباہی حتمي وه.

د پیوډالۍ له کنډوالو راتولې عصري پانګواله ټولنه هم د طبقاتی دوښمنانو په ختمولو کې پاتې راغله. دغه فقط دومره وکولای شول، چې نوې طبقاتو ته یی زېږون ورکړ. د جبر نوي وسایل یی رامنځته کړه. د پخواني صورتونو په ځای د مبارزې نوي صورتونه پر ځای شول. زموږ د دور یا عهد مانا د پانګوال د دور روښانه خصوصیات دا دی چې طبقاتي دوښمنان یی ډیر ساده کړه. دغه پوښتنه داسې مطرح کیدلای شي چې دوه سیالي کونکي ټولي یې رامنځته کړل.

د دوه لوړو طبقو وروسته، چې دواړه د یو بل سره لاس او ګریوان دي. پانګواله او پرولتاریه-

د مارکس د کمیونسټ میني فیستو څخه اخستلی شوي لاندې ټکي څرګندوی چې مارکس د عصری ټولنې د هرې منځنۍ طبقې په حیثیت سره د ښکاره تجزیې په اړه څه ډول وضاحت کړې وه.

نن چې د پانګوالي طبقې په مخ کې کوم طبقات راولاړ دي په هغه کې په ریښتني مانا کې پرولتاریه یواځینې انقلابی طبقه ده. نوری طبقې د عصری صنعت په مقابل کې وولیږي او اخر ورکی به شي. پرولتاریه د دغه مخصوصا او نه ورکیدونکی تولید دي. لاندنۍ طبقه، منځني صنعت، ډکاندار، لاسي کارکونکي او بزګر.

دا ټول د پانګوالې طبقې پر ضد په دا خاطر جنگ تر سره کوي، چې دوی خپلو ځانونه د منځنې طبقې په څیر محفوظ کړي، لحاظه دوی انقلابی نه دی، خو څه چې یی درلوده د هغه خوښونکي دي. خو له دې هم ډیر بد، ځکه چې دوی د تاریخ د پایې د سرچپه تاواولو کوښښ کوي. که دوی فرضا انقلابیان هم وی، نو فقط ځان په پرولتاریه کې د بدلیدو له ویرې دي. لحاظه دوی د حال نه، د راتلونکي ګټو دفاع کوي. دوی دلته خپل نظر پر شا غورځوي او د پرولتاریه نظر خپل کړي.

په ډیرو لیکونو کې چې د تاریخ په اړه دي، مارکس د مادي نظر له لارې د تاریخ لیکلو ډیر لوړې او ژورې بیلګې ورکړي دي. د هرې انفرادی طبقې او بعضې وخت د یو طبقې په داخل کې موجود ګروھونو د حیثیت په تجزیه کولو سره واضحه کړې ده، چې ولې او څنګه هره طبقاتي مبارزه یوه سیاسي مبارزه وي. پورتنۍ لیکنه یې یوه بیلګه ده، چې مارکس د تاریخي تکامل د پایلې ټاکل وروسته د یو طبقې په بله طبقه کې د بدلیدل دوران چې کوم لومړۍ مراحل راځي، لکه د ماضی څخه د راتلونکي په لوري سفر، او د پیچلیو ټولنو د ریښو د تړون تجزیه کوي. د مارکس اقتصادي نظریه د دغه نظریې ډیر پراخ، ژور او تفصیلی تایید او د دغه عملي کیدل دي.

پوښتنه - د مطالعې په اړه د تړاټسکي څه نظر وه؟ (۲۹م۱۹۲۳)

ځواب-

کرانو ملګريو!

تاسو ګله کړې وه، چې تاسو د خپلې خوښې ۱۰٪ سلنه کتابونه هم نه دي لوستلي، او تاسو پوښتلي دي چې دغې لپاره یو مناسب مهال وېش څنګه جوړ کړای شي. دغه یو ډیره پېچلۍ پوښتنه ده ځکه چې د دغه پریکړه هر شخص د خپلو مخصوصو اړتیاو او جالبیتیا ته په کتلو سره په خپله کوي. خو بیا هم دلته د دې خبرې یادونه اړینه ګڼم چې یو سړی څنګه د موجوده ادب په اړه با خبره پاتې کیدلی شي. که هغه ساینسي دی یا سیاسي او یا بل څه- د نوموړې کړه وړه یوازې د وخت په مناسب تجزیه باندې نشي کیدلی خو د هغه سړي په سابقه روزنه باندې هم. ترکومه چې ستاسو د پارټیوټه (د ځوانانو ګوند) په اړه حواله ده، نو زه یوازې دومره مشوره در کولای شم چې تاسو د ټندوالی څخه کار مه اخلې. او ځانونه ډیر مه خوروی. د یو موضوع په پریښودلو بلط موضوع ته تېښته مه کوي. او بل یو کتاب تر هغه مه پیل کوي، چې تر څو مو لومړۍ کتاب خلاص کړای نه وي، تر هغه چې تر څو مو پر مفهوم او مانا بشپړ غور او فکر، او پکې مسلکي شوي نه وي. ماته په را زړه دی چې زه کله ځوان وم نو ما هم فکر کول چې ماسره پریمانه وخت نشته. تر دې چې زه په زندان کې وم، نو ما فکر کول چې زه کله ټوله ورځ مطالعه کوم، نو بیا هم دا زما لپاره کافي نه ده.

داقتصادي څانګې په څیر په نظریاتي څانګه کې هم تر ټولو مشکل او وخت غوښتونکې مرحله د لومړۍ سرمایې راغونډول وي. یوازې د علم مخصوص عناصر (لکه د کار طریقه) باندې بشپړه لاس واکۍ وروسته دغه د خپلو فکري کړونو اړین جز ګرځولو وروسته نه تاسو د دغه څانګې ادب باندې پوهیدلی شي. چې تاسو ترې خبر یاستۍ. بلکې د علم پرهغه څانګو هم تاسو پوهیدلی شي. چې له دې توپیر لري. ځکه چې په ورستۍ تجزیه کې د کار طریقه تل یو شان وي.

ښه خبره دا ده چې یو کتاب ولوستلی شي او بله ښه خبره دا ده چې په یو وخت کې پر یو وړې خبرې په بشپړه توګه برلاسي اوسېږي. یوازې هم دا لاره ده چې د پوهیدلو اعصابی استعدادنه په رښتیا هم په دغه فطري اوضاع کې وده وکړي. خو په یو بل پسې باور لاس ته راوړي او وده به وکړي. دغه لومړنۍ خبره په ذهن کې پر ځای کولو وروسته تاسو کولای شي، ځان ته په اسانۍ سره یو مهال وېش جوړ کړي. او بیا دیوې جالبیتیا څخه بلې ته لاس رسی به تاسو ته یو جالب خوند درکړي.

پوښتنه - پرله پسې دوام داره انقلاب څه ته وایي؟

ځواب-

د نظریې دوام داره انقلاب عملي بنسټونه په دریو ټکو باندې ولاړ دي. د وروسته پاتې والی او معصرتوب پر نوم د ولاړې ټولنې واکمنان د خپل تاریخي او اقتصادي کمزوری له امله دغه واکمنان استعداد نلري. چې دغه ټولنې پر مختلې یا عصري کړي. په تاریخي توګه د پانګوال صنعتي انقلاب کومې غوښتنې چې باید پانګوالې طبقې بشپړه کړای وای. په دغه کې د هر قوم او ملکي دولت جوړښت، د عصري صنعتي ټولنې د جوړښت لپاره د اړین بنسټیز پلانونو رامنځته کول (انفراسټرکچر) د پیوډالیزم ختمول او کرنیز انقلاب د پارلیماني جمهوریت رامنځته کول، او د مذهب له دولت جلا کول وي. پاکستان، افغانستان او د نورو نوآبادیاتي هیوادونو واکمنان له خپلواکۍ وروسته په دغه کې، هیڅ یو کار بشپړه نه کړای شو. او مخ پر زیاتیدونکې استعماري نظام کې هیڅ کله نشي کیدلای.

د دغه کارو د بشپړتیا په خاطر پکار وسایل لکه زورور صنعت، بانکونه او سرمایه باید په ملکي کنټرول کې واخیستلی شي. هم دغسې د ملکي جمهوري انقلاب پوره کولو په خاطر سوسیالست ګامونو اخیستلو ته اړتیا وي. هم دغه علت دی چې د انقلاب کردار دوام داره یا پیاوړی وي. په دغه اوضاع کې چې کومه طبقه د انقلاب مشري کوي دغه په تاریخي توګه د ټولنې عصري طبقه وي، مطلب صنعتي کارګره طبقه-

په خپله مشرۍ کې دوی نور غم خپلی او بزګران له ځان سره واخلي او د پانګوال نظام له منځه وړل به حتمي کوي او د دغه انقلابي سرکشی ترڅنګ د مسلح سوسیالست انقلاب پر را پورته کیدلو په یوه ټولنه کې سوسیالیزم نه راځي. د سوسیالیزم یواځنی حتمي هدف د طبقاتو څخه پاکه ټولنه ده.

یوه داسې ټولنه چې چیرته د استعمال شیان د اړتیا مطابق او د ټولنې لپاره وي. په یو هیواد کې او بیا په تیره یو وروسته پاتې هیواد کې موجود فرهنگ، صنعتی لوړتیا د هغه وړ نه وي چې د اشتراکي یا سوسیالیزم بنسټیزه غوښتنې پر ځای کړي. هم دغه علت دی چې که سوسیالیزم په یو هیواد کې راځي نو د سوسیالیزم پر ځای کولو لپاره به لومړۍ په ټوله سیمه او بیا په نړیواله توګه د سوسیالست انقلابونو د عمل پیل کیدل حتمي شي.

پوښتنه - ایا د سوویت یونین (شوروی اتحاد) له ړنګیدو څخه د سوسیالیزم ناکامي څرګندېږي؟

د نن څخه ۸۸ کاله مخکې (د پخوانی روسي کيلنډر مطابق په ۲۶ اکتوبر او د معصر کيلنډر مطابق ۷ نومبر) چې کوم انقلاب رامنځته شوی وه، د هغه په واسطه په لومړۍ ځل کارگرواکثريت د لينن او ټراټسکي په مشرۍ، مستقما په واکمنۍ باندې قبضه تر سره کړې وه. او د کارگرې طبقې رياست ډېره يې کيښوده. ددې انقلاب په اماده کولو او رامنځته کولو کې د بالشويک (RSDLP) (B) گوند اړين رول پلي کړی وه.

کارگرې طبقې د دروند اکثريت له لارې د ورکټيو جرگه گيو له لارې په يو نظام کې منظم کيدلو وروسته په ټولنيز ډول دغه انقلاب ته زېږون ورکړی وه، او پر واک يې قبضه کړی وه. تقريبا د پنځوکالونه تر شپږ کالو پورې د دغه انقلاب بنسټ د دغه د بنسټ کيښودونکو په تگلارو مخې ته روان وه. خوولې د ۱۹۲۳-۲۴ وروسته د دغه انقلاب د زوال ورځې پيل شوې. د شوروي اتحاد د ماتيدولو وړاند وينا هم د ټولو څخه مخکې د دغه انقلاب مشرانو لينن او ټراټسکي کړې وه. خو نن د استعماري تبليغاتو په ترڅ کې چې د کومو دوه حقايقو پټولو زيار کيږي هغه لاندې دي.

۱- پوښتنه دغه ده چې دغه هيواد روسيه د دغه انقلاب په واسطه د ۵۰ کالو څخه تر ۶۰ کالو کمه مودې پورې څرنگه د يو وروسته پاتې نوي آبادياتي هيواد څخه د نړۍ دويم نمبر اقتصادي هيواد په توگه نړۍ ته مطرح شول.

۲- د سوويت يونين (شوروی اتحاد) له ماتيدو وروسته په روسيه او نورو ستالينستي هيوادونو کې بحران او د بشری ټولنې چې کومه اوضاع ده، هغه له مخکې بڼه ده که بده؟

په ۱۹۱۷ زېږديز کال کې د زرشاهي له جبره چې په اکتوبر کې د انقلاب په زور بنسټيزه بدلون رامنځته شول، هغه دا چې منډي اقتصاد په منصوبه بند (سوسيالست) کې بدل شو. مطلب د توليد دغه بنسټيزه بدلون چې په سوويت يونين (شوروی اتحاد) کې د پرمختگ کوم تندوالی يا پراخوالی رامنځته کړو، نو د دغه بيلگه د نړۍ په هيڅ گوټ کې نه ښکاري.

تر ۱۹۹۰ پورې شوروي اتحاد د سټيل په توليداتو کې، په ماشيني توليداتو کې، ټريکټر جوړولو کې، سړکونو، سيمټو، ډبرو سکرو، گاز، تيل، ريل، د برېښنا په شمول نورو ۳۰ دیرشو اهمو او بنسټيزو صنعتونو په برخه کې په نړۍ کې ډير توليدات وړاندې کول. د دويم نړيوال جنگ وروسته په ۲۵ کالو کې سوويت يونين (شوروی اتحاد) چې د اروپا په مقابل کې کوم پرمختگ کړی وه، هغه تر ۱۹۷۵ پورې د دوی په مقابل کې دوه برابره وو. په دغه دور کې د هر کس په آمدن کې ۱۶۰ فيصده زياتوالی وه شه. د ټولنيز مصرف په برخه کې ۴۰۰ سلنه زياتوالی وه شه، ۵۶ ميليونه کورونه جوړ کړای شول. لومړۍ او منځنۍ زده کړې پر ټولو وگړو لازمي وې، د پوهې کچه تر ۹۹ سلنه پورې ورسيدله. په نړۍ کې تر ټولو زيات ډاکټران، انجنيران، تخنيک کاران، ساينس پوهان او مسلکي خلک په روس کې را پيدا شول.

په څو څانگو کې مثلا په خلايی څيړنه کې روسيه د امريکا په خير هيواد وروسته پريښودل، د کورونو او ټرانسپورټ، کرايې، روس کې تر ټوله نړۍ کمې وې. په خوارکي توکو کې اسانتيا وه، چې د ټولو مصارفو تر څنګ پنځوس سلنه څخه زيات به د روسي کارگر په جيب کې پاتې کېده. پوهه، روزنه، درملنه او نورې ټولنيزې اسانتياوې به وړيا وې. په يو څو کلونو کې کلنی پرمختگ او د توليد سلنه له ۲۸ نه ۳۰ سلنه پورې ورسېده. د هيڅ يوه هېواد پانگوال د دوی څخه مخته نشو تللی.

د روسيې تر ماتېدو پورې بې کاري يو جرم وو. د کار او بنسټيزه اسانتياو ورکړه دولت مسووليت ؤ. دا پورتنې معلومات، شمير او تاريخي حقايق ټولې نړۍ د تاريخ په پاڼو کې ليدلي دي. دا هر څه د ذريع پيداوار د ملکيت د ريښو له بدلون، ځمکي، لوړصنعتي اقتصاد او د تقسيم بنسټونو د ملي گرځولو، ټرانسپورټ، اقتصادي تبادله او په خارجي تجارت باندې بشپړه دولتي واک له امله ممکن شول. بشري تاريخ دومره ټنډ پرمختگ د تاريخ په هيڅ يو دور او نظام کې نه وه ليدلی.

نن د يوې برېښې پراپگنډې په ترڅ کې ټول خلک له دې څخه د بې خبره ساتلو هڅې کيږي. خو بل لورې ته هغه خلک چې د پرمختگ فقط دغه يو اړخ څخه د روسي او چيني افسر شاهي پيروکاران وگرځيدل، هغوی دومره لوی پرمختگ تر څنګ په دغه ونه توانيدل چې د شوروی اتحاد ماتيدلو او د واکمن نظام د ناکاميو دليل ووايي.

شوروي اتحاد کې چې کوم انقلاب راپورته شوی وه، د هغه زوال د ۱۹۲۴ وروسته پيل شو. د دغه بنسټونو د انقلاب ترڅنګ روس په ۱۹۱۷ کې په اقتصادي، صنعتي، ټولنيز او فرهنگي توگه وروسته پاتې هيواد وه. او ورسره د لومړۍ نړيوال جنگ (۱۹۱۴-۱۹۱۸) د روس په بد حالي کې لا زياتوالی وکړ. د جنگ په جريان کې او له دې وروسته ۲۱ هيوادونو د انقلاب له ويرې پر روس بريد وکړ. ولې چې په روسيه کې د بالشويک انقلاب وروسته استعماري ځواکونو يره درلوده چې چيرته د دوی په هيوادونو کې هم دا رنگه انقلاب رامنځته نشي. هم دا علت وه چې دوی د دغه انقلاب په پيل کې د دغه انقلاب د له منځه وړلو هوډ وکړ. خوولې د دغه انقلاب د مشرانو سره مفکوروي او گوندي استعدادونه موجود وو، چې له امله يې دغه استعماري قوتونو ته ماتې ورکړه. د دغه لپاره دوی دوه طريقې خپلې کړې.

۱- تقريبا د درنيمو لکو مات کوډ پوځ ټراټسکي د انقلابي عمل له لارې په ۱۸ مياشتو کې ۳ ميليونو سور پوځ ته ورسول. چې دغه پوځ په ډيرو جنگونو کې د استعماري ځواکونو او د دوی د کوډگيانو پر ضد جگړه تر سره کړه، او برياوې يې لاس ته راوړې، او تر څنګ يې د انقلاب په ساتلو کې لوړ گامونه ترسره کړه.

۲- دویمه لاره دا وه چې د نړیوال کارگرانو یو ځای کول وي. په دا خاطر چې په روسیه کې راولاړ انقلاب د یو هېواد یا قام په خاطر نه وه او د کارگرانو د یو نړیوال گوند مشرۍ په ترڅ کې (د دویم نړیوال کمیونسټ گوند چپ لاسی گوند حزب له امله) د طبقاتی زیار له امله دغه انقلاب رامنځته شوی وه. هم دغه نړیوال کارگر گوند له لارې لینن او ټراټسکي د ټولې نړۍ له کارگرو څخه خواست وکړ چې ددغې خپلې طبقې د بریا لپاره په نړیواله کچه مبارزه وکړي ددغه خواست په ځواب کې نه فقط په امریکا، بریتانیا، فرانسه او نورو استعماري هیوادونو کې کارگرې طبقې د لاریونونو په صورت کې د بریدگرو پوځیانو د تیلو لېږد بند کړ. بلکې ددغه بالشویک خوځښت له امله د ډېرو هېوادونو پوځیانو د خپلو مشرانو امر منلو او برید کولو څخه انکار او بغاوتونه وکړل. ددې خبرې بنسټ په دا کې ؤ چې بالشویکانو په کومه نظریه انقلاب رامنځته کړی ؤ، هغه د کوم هېواد سوسیالیزم نه ؤ، بلکې د نړیوال انقلاب د لړۍ یوه کړۍ وه. په جولای ۲۰۱۱ کې لینن د امریکا مزدورانو په نامه یو لیک ولېږدوډوی لیکې: ((مونږ به تر هغه مهاله په بنده کلا کې یو، چې تر څو د نړیوال سوسیالست انقلاب قوتونه زموږ مرستې ته نه وي راغلي.))

همدغه کال لینن په نومبر کې لیکې: ((د نړۍ تاریخ ددې خبرې شاهد دی چې مونږ د روسیې په انقلاب کې د هیڅ ډول تېروتنې څخه کار ندی اخیستی، ځکه چې دغه یوه اهمه اړتیا وه، بله کومه لاره پاتې نه وه. که په ټوله نړۍ کې سوسیالستې انقلاب له بریا سره مخ نشي نو بریتانوي، امریکایی او فرانسوي استعمار به په روسیه کې د کارگرې طبقې انقلاب او خپلواکي له خاورو سره خاورې کړي. مونږ هر څه د نړیوال انقلاب لپاره په اوبو لاهو کړل. مونږ تر بشپړې بریا پورې د نورو هېوادونو د کارگرې طبقې په مرسته رسېدلی شو. ددغه پوځي او نړیوال کارگرې طبقې د مرستې او یووالي له امله په روس کې انقلاب خو راغی خو په یو څو پرمختللیو هېوادونو لکه جرمني، ایټالیا، فرانسه، هنګري او د بریتانیې په شمول نورو هېوادونو کې انقلاب پر مختګ ونکړ، نو همدا علت ؤ چې په روس کې انقلاب د یوازیتوب او بېلوالي ښکار شو. په جرمني کې هم دغه وخت کې درو انقلابونو سر راپورته کړ.

په دغه کې د نومبر ۱۹۱۸، جنوري ۱۹۱۹، مارچ ۱۹۲۱ او د اکتوبر ۱۹۲۳ انقلابي مبارزې او سرکښیانې شاملې دي. په ۱۹۲۲ کې لینن د دویمې نړیوالې مرکزي کومېټې غړیو ته مستقیما ویلي وو(برلن د جرمني زړه دی او د جرمني د اروپا زړه دی که په جرمني کې انقلاب نه کامیابېږي نو زموږ د انقلاب تباهي حتمي ده. که د جرمني انقلاب لپاره مونږ ته د روسیې انقلاب د قربانولو اړتیا راپېښېږي. نو مونږ به یوه ثابته هم ځنډ ونکړو، وروسته د انقلاب زوال دا وړاندوینه سل په سلو کې سمه ثابته کړه. بالشویکا انقلاب خو بچ پاتې شو خو د کورنیو جګړو استعماري بریدونو او په اروپا کې د انقلاب د ناکامېدو له امله په روسیه کې چې انقلاب یوازې پاتې شوی ؤ، د زوال پزیرۍ پر عمل باندې ژورې اغېزې وکړې. په وروسته پاتې روسیه کې دغه افتونو د کمښت او قحط اوضاع رامنځته کړه، د بالشویک گوند په سلګونو مشران د کارگر انقلاب دفاع کولو په صورت کې ووژل شول، چې ددغو خلکو د ځای نیولو په خاطر زیات شمېر مفادپرست او د واک تړیو په مختلفو چلونه په بالشویک گوند کې ګډون پیل کړ.

کمښت او اړتیاو چې کومه بدحالي منځته راوړله هغوی. د انقلاب وروسته ټولنیزې ګډوډۍ ته لاره هواره کړه. ددغو شیانو د مخنیوي لپاره دولتي ګامونو ضابطې سختې کړې، ولې چې اړتیاوې او کمښت په حتمي توګه دولتي عناصر پیاوړي کوي. او افسرشاهانه (بیوروکریټیک) ډول حکومت رامنځته کوي. تر ۱۹۲۰ پورې اوضاع دا وه چې د لومړي نړیوال جنګ په مقابل کې د کارگرو شمېر تر ۴۳ سلنې پورې پاتې شو. همدا ډول تولیدات له انقلاب وروسته چې د مخه یې زیاتېدل اوس په کمېدو شول. صنعتي تولیدات اوس فقط ۱۸ سلنه پاتې شول، همدارنګه د انقلاب کوونکو کارگرانو زیاتره برخه د انقلاب په ساتلو کې بوخته وه، بعضې بالشویکانو د انقلاب د ژغورلو په خاطر سخت ګامونه واخیستل، داخلي ګډوډۍ او بهرنۍ بریدونو په ضد لینن او ټراټسکي، په ۱۹۲۰ کې وار کمیونزم (جنګي کمیونزم) تګلاره عملي کولو ته اړ اېستل شول. په دغو کړکېچنو حالاتو کې ددا ډول ګامونو سختې پایلې ودرلودې.

ټراټسکي د افسرشاهي نظام د زېږون په اړه یوه بېلګه وړاندې کوي او لیکې چې کله یو څیز کمښت پېښېږي نو ټول ددغو لاسته راوړلو په خاطر په لیکو کې ودرېږي چې څومره زیاته بدحالي وي. هم هغومره به ګډوډي زیاته وي. په همدا خاطر ددوی د کنټرول په خاطر د یو عسکر اړتیا وي او که د غوښې د اخیستلو په خاطر دا کتارونه ولاړ وي نو ددې د کنټرول لپاره چې کوم عسکر ولاړ وي. هغه به تر ټولو مخکې خپله برخه جلا کوي. دغه عمل د افسرشاهۍ د پیاوړتیا بنسټ ګرځي خو د افسرشاهۍ په زېږون کې د روسیې فرهنگ او ټولنیز وروسته پاتې والي ډېر اهم رول پلی کړی ؤ، پرمختللي هېوادونو کې د انقلاب نه کیدلو له امله نه فقط روسیه د صنعتي او اقتصادي یوازیتوب سره مخ شوله بلکې د ملګري او فرهنگي بېلوالي سره هم مخ شوله.

له دې امله د افسرشاهۍ زېږون رامنځته شوی ؤ.

لوږ مارکسسټي استاد فریدریک انګلز په ۱۹ مه پېړۍ کې لیکي، هره یوه ټولنه چې کله هنر، ساینس او حکومت د اقلیت ملکیت وګرځوي نو هلته هغه اقلیت دغه شان د خپلو غلطو موخو په خاطر خپلوي او د هر هغه واک څخه به سرغړونه کوي چې ددغه په لاس کې وي. د روسیې دغې افسرشاهي ته لینن په اشارې سره په خپل کتاب (ښه لږ خو بیا هم ښه) Better fewer but better لیکې (زموږ دولتي جوړښت د چټلتیا تر حده پورې د غندنې وړ دی. مونږ به ددغو نیمګړتیاو د لرې کولو لپاره کار وکړو، ددغو مریضو جرړې له ماضي څخه راوځي. هغه تېر وخت چې مونږ د جرړو له خوا غوڅ خو کړ، ولې کنټرول مو نکرای شو.)

دا رنگه د افسرشاهی دا زوال په معروضي توګه روان وه، خو د ۱۹۲۳ نه وروسته دغه عمل ته داخلي او عضوي رنگ ور پورته کیدل پیل شول. په ۱۹۲۲ کې ستان د ګوند جنرل سیکرټري وټاکلی شو(له د مخکې د جنرل سیکرټري دندې مطلب د ګوند مختلفې چارې یو ځای کول وې) کله چې بالشویک ګوند انقلاب رامنځته کړ، نو د دغه ګوند جنرل سیکرټري سوویډلوف (Sverdlov) وه. دا رنگه پر دغه پوست باندې د بیوروکریټ او جبر روش د ټولنیز قیادت پر اصول باندې نه وه. او هغه قیادت چې پر دولتي واکمنتیا یې درلوده او زیاتره فسادې قیادت یې د غلطې لارې راداخل شوی وه، د ستان بیوروکریټ زوال ته یې شعوري بڼه و ښه. بعضې هغه خلک چې له پیل څخه د بالشویک انقلاب دښمنان وه، د واک لاس ته راوړلو نه وروسته د ستان د مشیرپه توګه یې ځانونه برابر کړه، چې وکولای شي د ستان دا روان عمل لا جدې کړي. په دغه کې مارټی نوف (Marty Nov)، یاروسلاوسکی (Yaro Slavasky) او وایي شنسکی (Vyshinsky) ګډون درلوده. نوموړیو پوهانو چې په عارضې توګه د کړکېچ او مخصوص جنګ په اوضاع کې کوم ګامونه اخیستل وې، د دغه د مستقل کولو وروسته دوی دغه ته د افسرشاهي بنسټونه مساعد کړ. د وخت په تیریدو څرنګه چې دوی پر واک باندې لاس بری شول، هم دا رنگه دوی د افسرشاهی زوال تنزل ته نظریاتي اساسات مساعد کړل.

دوی په ۱۹۲۴-۲۶ کې داسې نظریات راپیدا کړه چې دغه د مارکسیزم د روح او اساساتو پر ضد وو. په دغه کې لومړۍ نظریه د روس په سرحدونو کې د انقلاب را ایساریدل وه او دویم د انقلاب په نورو هیوادونو کې نه رامنځته کیدل وه. هغه نظریه چې په جنوري ۱۹۲۴ کې د لینن د مړینې وروسته (په یوهیواد کې د سوسیالیزم نظریه وه)، چې وروسته د ملکي تنګ نظری، او د کارګرې طبقې پر نړیوال ګوند باندې د روسیې دولت مسلط کیدولو او په نړیواله توګه د کارګرې طبقې د نظم او چوکاټ څخه د وېستلو لپاره پر لاره اچولی شوې نظریه وه. داوولې؟ دا په دا خاطر چې د دغه نظریې تر تطبیق پورې واکمني طبقې نشو کولای چې افسرشاهی خپل جبر او فساد په ازادۍ سره تر سره کړي وه.

د دغه نظریې سره د مارکسیزم پر طبقاتي نړیوالتوب په یو هیواد کې د سوسیالیزم له امله د ملکي تنګ نظری، او قوم پرستۍ شانتې احساسات او نظریات وټپلی شول. لینن او بالشویکیانو چې کله انقلاب رامنځته کړ نو دغه د یو قام یا هیواد څخه ډیر د یو طبقې انقلاب وه. چې دغه په خپله د نړیوال سوسیالست انقلاب د تسلسل او عمل یوه برخه ګڼل کیده. مارکسیزم د قوم پرستۍ د نفې په صورت کې د بشریت خپلواکي د طبقاتي یوالي او مبارزې له لارې ارزښتي کوله. هم د دغه پر بنسټ لینن او بالشویکو د انقلاب په واسطه چې کوم دولت رامنځته کړی وه، د هغه نوم (یو-ایس-ایس-ار) سوویت سوشلسټ د ریپبلکنو اتحاد وه. انقلاب کونکي مشرانو دا تصور هم نه وه کړی، چې وروسته راتلونکی ستان او د نوموړي وروسته راتلونکی بیوروکریټ به دغه ابتدایي سوشلسټ ټولنه په یو هیواد کې ښکېل کړي، او دغه ته به یو بېل او مستقل مقام ورکړي. په لنډو ټکو کې د ستالینیزم له مارکسیزم سره واحد ټکر دا وه، چې د نوموړیو پیروانو سوسیالیزم په یو هیواد کې مقید کړ. د سویت یونین د دفاع لپاره بالشویکیانو ډیرې قربانۍ ورکړې وې، او دوی له کومې تګلارې (نړیوال طبقاتي مبارزې په صورت کې) چې سویت یونین ژغورولی وه.

د هغه مطلب د روس انقلاب په یو هیواد کې مقید کول نه وه، ولې چې په هم د کې یې د دغه انقلاب ژوند اود بقا راز پټ وه. مارچ ۱۹۱۸ کې لینن لیکلي وو، نړیوال استعمار د یو پر مختللی ټولنیز انقلاب تر څنګ څنګ سفر نشي کولای. زموږ پاتې والی مونږ پر مخ ټیله کړو، که چېرته د نورو هیوادونو د انقلابي سرکښو زیار اېستونکو ډلو پریمانه حمایت مو ترلاسه نکړ په حتمي توګه به تري تم شو.

(د لینن لیکونه ټوک XV مخ ۱۸۷)

په مارچ ۱۹۱۹ کې لېنن دا سوچ بیا تکرار کړ، مونږ فقط د یو دولت پر ځای د ډیرو دولتونو په یو مشترکه غونډال کې ژوند کوو، د سویت ریپبلیکن د وجود شتون له نورو استعماري ځواکونو سره پاتې کیدلو په اړه تصور هم نکړی شو، په ورستۍ پړاو کې به اخر یو پر بل بری مومي.

(د لینن لیکونه ټوک XVI مخ ۱۴۹)

په ۵ جولایي ۱۹۲۱ کې لېنن د ګوندي کانګرې پر ورځ ډیر مستقما خبرې وکړې، مونږ لپاره دا روښانه دی چې د نړیوال انقلاب بریا پرته د کارګرې طبقې له مرستې ناممکنه ده. انقلاب په نورو وروسته پاتې هیوادونو کې یا لږ ډیر پر مختللی هیوادونو کې باید په جدي توګه رامنځته شي که نه، نو مونږ به ورک شو. د دغه ډول نظر او فکر له امله مونږ په هره توګه د سویت یونین د ژوندي ساتلو هر قیمت ورکولو ته غاړه کیښودلو زیار ویستلای دی، ځکه چې مونږ پوهیدلو چې مونږ یوازې د خپل ځان لپاره کار نه کوو، مونږ د یو نړیوال انقلاب لپاره کار کوو.

(د لینن لیکونه ټوک XVIII مخ ۳۲۱)

که د لینن د دغه نظریاتو پرتلنه د ستالینستو د افسرشاهي د برنامې، نظریاتو او د کار له پیماني سره وکړو، نو معلومه به شي چې دوی د لینن د هر ډول ملاتړ، شخصیت پالنې او قصیدی درلودو تر څنګ د لینن د نظریاتو سره سرچیه روپش کول. په یو هیواد کې د سوسیالیزم راوړلو له امله، دوی د مارکسیزم له ډیرو تګلارو منحرف کیدو ته اړ شول. د بیلګې په توګه د دوی دا تګلارې د استعمار او سوسیالست اقتصاد تر منځ یو ځای اوسیدلو زمینه رامنځته کړه. په ملکي بنسټونو ولاړ ستالینستی افسرشاهی د استعماري ځواکونو سره د (تل پاتې سولې په خاطر دواړو ځواکونو د یو ځای اوسیدلو لپاره) هم دغه تګلارې ته مستقله بڼه ورکړه، او د استعمار سره یې راکړه ورکړه پیل کړه.

پر دغه بنسټونو چې چیرته استعمار په روسیه کې اقتصادي بدلون پر شاتګ کې پاتې راغلي وه، خو بل لوري ته له لویدیځ څخه افسر شاهي په ډیرو کمو امکاناتو په پرمختللي او لویدیځ هیوادونو کې د مارکسیزم له ودې څخه لاس پر سر شو. هم دا شان تدریجي انقلاب له یو هیواد څخه بل هیواد کې بل څه نه وه، خوولې په یوهیواد کې د سوسیالیزم د تسلسل یوه کړۍ وه. د استعماري ځواکونو سره د خبرو اترو او د راکړې ورکړې په ترڅ کې چې سټالینستانو له کومو سستوالي څخه کار واخیستل، او بیا په تیره په نوآبادیاتي هیوادونو کې انقلابونه تر ملکي جمهوري انقلاب یا خلکي جمهوري انقلاب پورې ساتل هیڅ مانا نه درلوده. خو دلته د استعمار استحصال قایم ساتل وي. هم د دغه تګلارې په پایله کې په چین (۱۹۲۵-۲۷)، چیلی، هندوستان او په نورو ډیرو هیوادونو کې انقلابونه د ماتې سره مخ شول.

په داخلي محاذ کې لینن د یو بشپړه ټولنیز سوسیالستي انقلاب لپاره (چې د سوسیالیزم په صورت کې نړیوال انقلاب ته لاره هواره کړه) لاندنۍ ښکاره چوکاټونه ټاکلي وو.

د عبوری دولت هر کارمند د خلکو له بنسټزو جرګو له لوري ټاکل کیدل. د دغه جرګو په مخ کې به یې پوښتنو ته ځواب وایه، او جرګو دا حق درلوده چې یو کارمند بیرته را وغواړي. هر کارمند باید په تدریجي ډول بدلون ومومي، چې هدف یی د کارګرې طبقې په واک کې شتون دی. (د) لېنن په ټکو کې هر اشیز کولای شي صدراعظم شي او باید هر صدراعظم وکولای شي چې اشیزي هم وکړي.

باید جلا پوځ یا دولت وجود ونلري، ولې چې د انقلاب دساتلولپاره به کارګره طبقه رول پلې کوي. د دفاع زیاتره کار به د سويتونو پوځیان تر سره کوي.

د هیڅ یو دولتي کارمند معاش به د یو عادی کارمند څخه زیات نه وي.

دغه بنسټونه د انقلاب د پیل کیدو څخه ونیسه تر ناوړه کورنیو جګړو او نامساعدو حالاتو پوري قایم وو. د بشري ژوند په تاریخ کې له دې څخه بل کوم زیات جمهوري جوړښت او طریقه تر سترګو نه شوه. د نن استعماري پروپاګندو په صورت کې چې د لېنن او بالشویک نظام له کوم ناوړه استبداد سره پرتله کیږي، د دې یوازې تاریخ نفې کوي، بلکه د نن پانګوال نظام جعلی او جوړه شوې څیره په ټوله نړۍ کې برېښه وي.

خو د سټالینزم له لارې د انقلاب د تنزل عمل د کارګرې طبقې دغه ډول جمهوري نظام هم تر پېښو لاندې کړ. د دغه جمهوري نظام له منځه تلل هم د روس د ماتیدودو عمده علت وه. د ټراټسکې له خولې د یو منصوبه بند اقتصاد (سوسیالست اقتصاد) د ټنډ پرمختګ او په تکاملي عمل کې د کارګرې طبقې بشپړه جمهوري واک او انتظام دومره اړین وي لکه بشري ژوند ته آکسیجن اړین دی. د روس انقلاب په یو ورځ یا کال کې تر پېښو نه دی لاندې شوی. بلکې دغه د ۱۹۲۳ څخه پیل کیږي او ۱۹۲۸ کې پای ته راسیږي. او دغه تنزل پر ضد تر ټولو لومړۍ چيغه لینن راپورته کړې وه. هم داسی د لینن له مرګ وروسته دغه مبارزه ټراټسکي روانه وساتله.

خو بشري ژوند د نا شمېره پېښو داستان دی. اوس دلته دوه پوښتنې راپورته کیږي. لومړۍ دا چې لینن، ټراټسکي او بالشویکیانو د خلکو خوا خوږې ولې لاس ته نه راوړه، په داسی صورت کې چې دوی د انقلاب د زوال پر ضد مبارزه کوله؟ دویم دا چې که ټراټسکي د سټالن پر ځای د سويت یونین پر واک باندې واکمن شوی وای، نو ایا بیا هم د انقلاب زوال حتمي وه یا نه؟

د ۱۹۱۷ بالشویک انقلاب لاس ته راوړنې د روس خلکو ته د ۱۹۲۳ وروسته پر لاس ورتل پیل شول، د بیلګې په توګه د ۱۹۱۳ د ټولنیز او صنعتي پرمختګ په ۱۹۲۳ کې لاس ته راوړنې یی پیل کړې. خو د ۱۹۱۷ د انقلاب وروسته د نامساعدې اوضاعی له امله په روسیه کې عامه ژوند تر سخت تاثیر لاندې راغی. خو اقتصاد هغه وخت روښ پیل کړ چې کله سیاسي تنزل پیل شول، او افسر شاهي رامنځته شوی وه، او تر څنګ یی افسر شاهي د کارګرې طبقې د جمهوریت پر ریښو پیل وکړ. هم دا وخت وه، چې د روس د خلکو د ژوند معیار د یو سیاسي انقلاب په ترڅ کې په ټنډی سره پر مخ روان شو. د جنګونو، انقلابونو او د انقلابونو له طوپانونو او انتشار څخه راوتلی د روسیې لویه کارګره طبقه د سترټیا ښکار شوې وه.

د ژوند معیار د ښه کیدلو له امله دوی له یوې اوږدې مودې پس څه خوند لیدل وه. هم داسې دوی د یو نوي جنګ کولو حوصله نه درلوده. هم دا علت وه چې دوی د ټراټسکې یا چپ لاسي ځواکونو ملاتړ ونکړ، او دا هغه قوتونه وو چې د سټالینست افسر شاهي پرضد یی یو نوي سیاسي او ټولنیز جګړې ته ملا تړلې وه. لویه بدبختی دا وه، چې د اکتوبر انقلاب د روس د خلکو ژوند په ټنډی سره د ښوالی پر لوری روان کړی وه، خوهم دغه انقلاب د ښه ژوند له امله د لېنن او د مشر او تخلیق کار ټراټسکي خلکي مرسته یا خواخوږي هم را ښکته کړې وه.

بل لوري ته که دا خبره وشي چې که ټراټسکي د سټالن پر ځای واک ته راسیدلی وای، نو انقلاب به ژغورول شوی وای. په تاریخ کې د فردي رول څخه انکار نشي کیدای. دغه سمه ده چې که لېنن او ټراټسکي نه وای نو انقلاب به نه کیده. خو سټالن د دغه تنزل عیني عمل ته شعوري او داخلي شکل ورکړی دی. مونږ وییلی شو چې دا هر څه د ټراټسکې په دور کې کیدل ناشوني وه، خو بیا هم په ورستۍ تجزیه کې عیني اوضاع ورستۍ اغیزه کوي. هم دا علت دی چې د تاریخ په دغه عواملو کې څه حتمي نظر نشو ورکولی، ولې چې د انقلاب د تنزل د یو څخه ډیر عوامل درلود.

د دغه زوال پزیرۍ لپاره چې چېرته ستالینست افسر شاهی په شعوری یا لاشعوری توګه بی شمېره تیروتنې او جرایم وکړه، خو بل لوري ته یی د لیننست ملګرو لپاره بی شمیره تګلارې پر لاره واچولې، لکه په (چین، فرانس، جرمني، برتانیای کې)

په دغه جنګ کې د ۱۲ لکو څخه زیاتو لیننستو او د انقلاب د سیاسي زوال پزیري پرضد مبارزه کونکو او د دوی د کورنیو خلکو وژنه تر سره شوه. د بالشویک ګوند چې د ۱۹۱۷ انقلاب یی رامنځته کړی وه، له مرکزي کومېټې څخه یی تر ۱۹۳۸ پوري په ۲۴ خلکو کې ۲۳ غړي په مرګ ورسول، یا د کورنیو جګړو پر محال شهید شول، یا څه د زندانونو او سایبیریا په کیمپونو کې زنداني او یا دوی له وطن څخه وشړل شول. په روسیه کې یوازې یو سړی پاتې شو او هغه ستالین په خپله وه.

خو د ستالینزم او افسر شاهی واکمنۍ ته د ۵ څخه تر ۷ لسيزو پوري ژوند په برخه شول چې عمده علت یی د ۱۹۱۷ اقتصادي بدلونونه وو. په بنسټیزه توګه ستالینزم د اکتوبر انقلاب پرضد یو بد سیاسي شا ته تنبونی غچ وه.

خو اقتصادي بنسټونه یی هم هغه سوشلسټي وو، کوم چې د پانګوال نظام، ځمکولي او استعماري تسلط د ختمولو لپاره رامنځته شوي وو. دغه سوشلسټي نظام په ۶۵ کلنه موده کې خپله بریا د پانګوال نظام په مقابل کې په ډیرو برخو کې وښودله، لکه د سټیل، تیل، سیمنټ، ودانیو، ټریکټور، خلايي ټیکنالوژس او په ډیرو نورو ټولنیزو معاملو کې وده وکړه.

هم دا علت وه، چې ستالینست افسر شاهی د غه پرمختګ له امله تر نسلونو نسلونو پوري واکمني تر سره کړه. خو ستالینستانو چې څرنگه د مارکسیزم او لینینزم د نظریاتو ملا ماته کړه، له دې ښه ښکاریدل چې دوی زیات پر دې بسایا ونکړي. ځکه چې پر دې بنسټونه د ستالینزم تګ د ډیر وخت لپاره ممکن نه وه.

څرنگه چې شوسیا لیستی صنعت او ټیکنیکي پرمختګ وده وکړه، هم دا رنگه د صنعت پراخولی حتمي کیده. خو د دې ودې له لاسه د افسر شاهی په حجم کې هم زیاتوالی رامنځته کیدل. د کارګر جمهوریت او کنټرول د نه شتون له امله د افسر شاهی امریت د روسیه پر اقتصاد باندې د یوېټي کار ورکړ. د ۱۹۷۰ په لسیزه کې روسیه د ۱۰ لکو څخه زیاتو شیانو پر جوړولو بوخت وه. بل لوري ته د روسیې ۲۸۰ ملیونه نفوس پر دغه اقتصاد باندې تکیه کوله. او یوازې په مسکو کې ۵۰ وزارتونو کار کاوه، چې له امله یې اداري ګډوډۍ او د شیانو د زیات تولید بد کیفیت لامل کیدل. هم داسې د منډۍ او ګټې له امله حرص هم پر زیاتیدو شو، خو د انتظام نه درلوده له امله به د تولیداتو لویه برخه د زیان کندي ته لوېده. د دې تر څنګ اداري فساد او افسر شاهی تر خپل انتها ورسېده.

تاریخ د دې شاهد دی چې د هر جبر او امریت په دور کې د اداري فساد لوړوالی تر خپل ورستی حده پوري رسیږي. دا رنگه د اداري فساد، ناسم منجمنټ، د پیداوار زیان او د افسر شاهی خپل پیټي له امله پر منصوبه بند معشیت باندې رامنځته شوی اقتصاد د ساه بندۍ ښکار شو. د ۱۹۷۰ تر اخره پوري افسر شاهی تر ۲۵ ملیونو خلکو پوري راورسیدله، د کارګر جمهوریت د نه شتون د یو سوسیالست اقتصاد په مخکې خنډ ښکاریدل، خو دغه د افسر شاهی د داخلي تګلارو تر څنګ د باندنیو تګلارو هم یو علت وه.

د امریکايي استعمار او روسیې افسر شاهی د واکمنو طبقو تر منځ د تضاداتو او سوړ جنګ عمده علت تضادتي اقتصادي بنسټونه وو. خو په یو هیواد کې سوسیالیزم نظریې تر څنګ، په استعماري هیوادونو کې سست انقلابي عمل او د استعمار سره راکړه ورکړه، او بل لوري ته د خارجي تیري د مخنیوي لپاره پر اسلحو دروند مصارف وو. د ټولې داخلي آمدن او تولید ۶۰ سلنه برخه په مستقیم او غیرمستقیم توګه پر دغه شعبو مصرفیدله.

بل اړخ ته (تل پاتې سولې په خاطر دواړو ځواکونو د یو ځای اوسیدلو لپاره) تګلارې له امله تر ۱۹۳۰ لسیزې او د استعماري جنګونو وروسته کارګر انقلابونه د ستالینست او سوشل ډیموکریټیک روایتی مشرانو د غلطو تګلارو له امله ناکامه شول. د پانګوالې طبقې د بیا ژوندۍ کیدلو عامل وګرځیدل.

د دویم نړیوال جنګ وروسته د ختیځې او لویدیځې اروپا پر سر په ۱۹۴۳ کې په یالتا کې چې کوم تړون د ستالین، چرچل او روز ویلټ ترمنځ وشول، هدف یی د فرانسه، اطالیه او یونان کې د ریښتنی انقلابونو مخنیوی وه، چې نمایندګي یې د مسکو د ستالینستانو له لوري همایه کیدونکي ګوندونو کوله. د دغه تګلارو له امله استعماریت ته د یو نوي دور (لوی تاریخي وخت ۱۹۴۸-۷۳) عروج چانس مساعد کړی شو.

چې له دې څخه په استفاده بیا په تېره امریکايي استعمار خپل رول په نړیوال اقتصادي او سیاسي بازار کې مطرح کړ. د دې نوي ځواک په رامنځته کیدو سره روسیه هم تر فشار لاندې راغله. تش په یو هیواد کې د سوسیالیزم خوارې تګلارې د ستالینزم له لوري د روسیې اقتصاد په دریو لسیزو کې محدود کړ او په نړیواله منډۍ کې شراکت ونکړ. یوازې په ۱۹۵۳ کې د ستالین د مرګ وروسته د داخلي اقتصادي فشار له امله مداخلت وکړی شو او هغه هم په ډیره کمه سويه. او بل لوري ته د استعماري ځواکونو له لوري پر روسیې فشار په زیاتیدو شو، دا په داسې حالت کې چې استعماري هیوادونه په خپله د انقلابي خوځښتونو ډېره کیښودلو له امله په دوام داره توګه تر فشار لاندې وو، او دغه ښکاره اوضاع د ستالینست مشرانو مغزو ته نه لوېده. ټراټسکې د دغه ډول ستالینستی پوهانو په اړه په ۱۹۲۹ کې لیکلي وو،

دې(مشرانو) په دې ځان نه پوهاوه، چې يو فورډ ټريکټر هم دومره خطرناک دی چې څومره يو کروسات (Crevesot) توپ وي. په دې کې يواځينی توپير دا دی، چې توپ کله کله استعمالیږي، خو ټريکټر په دوام داره توگه فشار زیاتوي، او ټريکټر په دا هم پوهیږي چې د ورستۍ گزار لپاره یی توپ تر شا وي.(ټراټسکی ۱۹۲۹)

لینن هم له دې خطر له وړاندې خبر وو، نوموړي به ویل، تر څو چې زموږ سویت ریپبلک جلا ژوند کوي، په داسي حالت کې چې چارچپیره پانگوال نظام گیر کړې یو، دا به تر هغه یو احمقانه خوب او تضراتي یوتوپیا به وي، چې کله موږ دا فکر کول پیل کړو چې موږ په اقتصادي توگه خپلواکه شولو او موږ ته را پیښ خطرونه له منځه ولاړ. پانگوال نظام ته که په نړیوال کچ وکتلی شي، نو دغه نه یوازې په نظامي برخه کې زموږ څخه مخکې دی بلکې په اقتصادي برخه کې هم له سویت څخه پیاوړی دی. موږ باید دغه بنسټیزې خبرې ته ځیر شو او مخ ته لاړ شو، او هیڅ کله یی هیر نه کړو.(لینن ټوک XVII مخ ۱۰۲ او ۴۰۹)

روسیه چې یو غریب هیواد دی، دامارت او زیات تولید ډگر په هغه وخت کې جوړیدای شي، چې کله موږ له بدگمانۍ او مصنوعي شعار څخه ډاډه شو، په روڼ تندي، کلک هوډ او پوره تیاری سره دا وایو چې موږ هلته خپلواکه کیدای شو چې کله نړیوال سوسیالست انقلاب رامنځته کړو، چې موږ پرې روان شوي یو. (لینن لیکونه ټوک XV مخ ۱۶۵)

د لینن پر ضد سوچ درلودونکي د سټالینسټانو افسر شاهي نه یوازې د استعمار پر ضد خوځښتنو ته زیان ورسول، بلکې هغه هیوادنه چې سوسیالستي خوځښتنو پکې سر راپورته کول، ډیر سخت یی د زیان سره مخ کړه. چین، کیوبا، ویتنام، کمبودیا، لاوس، موزمبیق، انګولا او نورو هیوادونو کې چې کوم دولتي بغاوتونه او کوریلا جنگونه د پانگوال او ځمکوالي نظام پر ضد رامنځته شوي وو، د هغه ترشا هم د نړیوال سوسیالست سیاست مسکو ماډل وه. خو په دا وخت کې د لینن د مسکو ماډل پر ځای د سټالن، خروچیف، برزنیف او ندریوف مسکو ماډل وه. له دې څخه دا معلومیږي چې دوی هم هغه نظریات او تگلاره درلوده کومه چې په مسکو کې واکمن ځواک سټالینسټ افسر شاهي درلوده. دا رنگه چین، سوویت یونین، کیوبا، ویتنام او نور سوسیالستي دولتونه چی کیدلی شول چې د دوی په یو ځای کیدلو سره یو لوی سوسیالستي کنفیډریشن رامنځته شوی وای، خوولې په یو هیواد کې د سوسیالست انقلاب له نظریی له امله په دولته کچه د انقلاب رامنځته کیدلو دود کیښودلی شو. کامرید په خپل منځ کې د اسلحې، بارودو او د میزایلو په ژبه راسره خبرې کولي. چینایانو، روسیانو او نورو سوشلستي افسر شاهانو د خپلو مفاداتو په رڼا کې تگلارې ټاکلې. چی له دې امله د سوسیالست هیوادونو تر منځ تضاداتو او شخړو به سر را پورته کاوه. دغه د سټالینزم د ملکي سوسیالیزم غلطو تگلارو پایله وه.

خو د دې تر څنګ د افسر شاهي کورني فساد، د اروپا څخه په تخنیک کې پاتی والی، د کارګر جمهوریت نه شتون او د افسر شاهي جبر سوسیالست اقتصاد په ګونډو کړ. د ۱۹۵۰ په لسیزه کې کلنی ملکي تولید له ۱۲ سلنه څخه ۱۵ سلنه زیاتوالي سره روان وه، خو د ۱۹۶۰ په لسیزه کې دا تولید کم شو او د ۱۰ سلنې او ۱۲ سلنې تر منځ پاتې شو. هم داسې ۱۹۷۰ کې ۶ څخه تر ۸ سلنه پاتې شو، آن تر دې چې په ۱۹۸۰ کې د ګورباچوف د اقتصاد مشیراییل ابي بګیان له خولې د دې ۰ (صفر) سلنه څخه هم لاندې راغی. دغه اقتصادي بحران د افسر شاهي سیاسي ډاډ ته ډیر سخت زیان ورسول او د ورخطایي ښکار شول. ګورباچوف چې د افسر شاهي چالاک او ذهین نماینده وو، په سټالینزم کې د اصلاحاتو کوښښ وکړ. خو د امرانه افسر شاهي جبر لاندې ځپلی ټولنیز اقتصاد او ملکي تضاداتو او د پرستریکا او ګلاسناسټ د تگلارو له امله هر څه وسوځیدل. د سټالینیزم بحران دومره ناوولی شوی وه چې اصلاحات پکې ممکن نه وو. کله چې ګورباچوف د خپلې ماتې څخه خبر شو نو د استعمار غیږې ته یی منډه کړه. چې د دې پر ضد د ګیناژنايف په مشرۍ کې د پخواني سټالینسټانو سخت دریزه او کمزورو پلویانو د بغاوت کوښښ وکړ، چې وروسته د استعمار په غیږ کې ناست بورس یلسن دا خوځښت وځپل.

خو د پانگوال نظام په ملاتړ په روس کې د پانگوال نظام بیا راژوند کیدل تر هغه وخت ممکن نه وه. د ۱۵ کالو په موده کې د پانگوال مفاد کړي و نشو کولای، چې د روس اقتصاد شخصي پانگوالو ته منتقل کړي. د هغه وخت زیاتره برخه د روس د اقتصاد اوس هم په دولتي کنټرول کې ده. چې د دغه د شخصي کولو خوب له خاورو سره خاورې شو. چې له امله یی یو لوري ته سټالینزم مات شو او بل لوري ته یی پانگوال نظام له ګډوډی سره مخ شول، او ویې نه کولای شول چې هلته پېښې ټینګې کړي.

خو په پخوانیو روسیي سوویتونو کې بشری ژوند د وحشت او بربریت پر لوری روان ښکاري، د ښه والی په ځای تباهي او وړانګاري تر سترګو کیږي. تر ۱۹۹۷ پوري د روسیې د بې کارو نفوس ۵۰ ملیونو ته ورسیدل، قیمتونو له ۷۰۰ څخه تر ۳۶۰۰ پوری لوړ شول. د ځمکو د کرایو هم دغه حال وه. په مسکو کې جرایم څو برابره زیات شول. د روبل قیمت په ۱۹۹۲ د یو ډالر په مقابل کې دوه روبل وه. په ۱۹۹۷ کې د ډالر په مقابل کې په زرګونو روبلو هم ارزښت نه درلوده. هم دغه اقتصادي ضریبی روسیي کارګره طبقه له سختو غمونو او اضطراب سره مل کړه. یو لوري ته خو دوی د سوسیالیزم او کمیونزم په نوم د ۶۰ کالو لپاره د سټالینیزم ډرامه تحمل کړه. چې له دوی څخه د خلکو سخت بد راغلل. خو د پانگوال نظام بیا رامنځته کولو عمل دوی یوې لوې کندې ته واچول. هم د دې له امله په روسیه کې ګډوډي، ټولنیز اضطراب او مایوسي ترخپل انتها ورسیده. دغه اضطراب نه یوازې د روسیې په لاندنۍ طبقه کې د بحران باعث کیږي، بلکې د دولت او افسر شاهي د مختلفو ډرو تر منځ د تضاد او ټکر لامل هم ګرځي. هم دغه تضاد د پوځ تر منځ هم تر سترګو کیدل.

د سوویت یونین ماتېدل د مارکسټانو لپاره څه نوي خبره نه ده، بلکې دا خبره زموږ مشرانو له مخې کړې وه.

ټراټسکي په ۱۹۲۰ کې ليکلی وو، د يو سم قيادت په نشتون کې د پرولتاريه امریت (کارگره ډيموکراسي) به له کمزورۍ سره مخ شي او له غورځيدو سره به یی پر نړيوال سوسيالستي انقلاب درنده اغيزه وشي، او بيا به له دې بحران څخه راوتل ډير وخت واخلي. مارکس په خپل کتاب (سرمایه) کې واضح کړی وو، چې ذرايع توليد په يو اقتصادي او ملکي چوکاټ کې زيږون کوي، نو که د دغه پر وړاندې ملکي اټکلونه يا د بل يو تنگ نظره نظام ديوالونه خنډ اچوي، نو بيا دغه ذرايع توليد په ټولنه کې تنگوالی او گډوډي رامنځته کوي، چې له امله یی ټولنه او دا نظام د تاريخي استبداد ښکار شي. او ډوبيدل یی اړين شي. په سوويت يونين کې هم دا څه وشول، هم دا خبره ده چې د سوويت يونين ماتيدل د مارکسيزم نفې نشي کولای، بلکې په يو منفی انداز کې دغه ساينسي ريښتنوالي ثابتوي. پر دغه بنسټ دا خبره په ساينسي دليل سره ویلی شو، چې نن هم د اکتوبر د مور د ژوغورنې په خاطر يو نوي او عصري سوسيالست انقلاب پکار دي-----پای

Translated by Wali Khan

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library